

Lovforslag nr. L 47

Folketinget 2017-18

Fremsat den 4. oktober 2017 af uddannelses- og forskningsministeren (Søren Pind)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner

(Justering af akkrediteringsprocesser, undtagelse af visse maritime uddannelsesinstitutioner fra institutionsakkreditering, udvidelse af Danmarks Akkrediteringsinstitutions udbud af vurderingskompetence m.v.)

§ 1

I lov nr. 601 af 12. juni 2013 om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, som ændret ved lov nr. 274 af 25. marts 2015, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

2. I § 4, stk. 5, 2. pkt., ændres »2 år« til: »3 år«.

3. Efter § 5 indsættes i *kapitel 2*:

»§ 5 a. Akkrediteringsrådet udarbejder et forslag til plan for institutionsakkreditering på baggrund af uddannelsesinstitutionernes ansøgning herom. Samtidig udarbejdes forslag til justering af planen for turnusakkreditering af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud. Planerne forelægges uddannelses- og forskningsministeren til godkendelse.«

4. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Ved en sammenlægning af to eller flere uddannelsesinstitutioner træffer ministeren afgørelse om den sammenlagte uddannelsesinstitutions akkrediteringsmæssige status. Ministeren kan herunder træffe afgørelse om, at de sammenlæggende uddannelsesinstitutioners akkrediteringsmæssige status videreføres i en overgangsperiode. Ministeren hører Akkrediteringsrådet, inden der træffes afgørelse.

Stk. 2. Tidsfristen for, hvornår en uddannelsesinstitution skal institutionsakkrediteres, bortfalder ved en sammenlægning. Ministeren fastsætter, hvornår den sammenlagte uddannelsesinstitution skal gennemgå institutionsakkreditering, dog senest 5 år efter sammenlægningen.«

5. I § 8, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Kriterierne for institutionsakkreditering omfatter også kvalitetssikring af uddannelsesinstitutionens prøve- og eksamenssystem.«

6. I § 9, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »nye uddannelser og nye uddannelsesudbud«: »inden for de videnskabelige områder eller fagområder, som uddannelsesinstitutionen udbød uddannelser inden for, da institutionsakkrediteringen blev påbegyndt«.

7. I § 9, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »6 år«: », jf. dog § 6 a, stk. 2«.

8. I § 9, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »institutionsakkreditering«: »eller en positiv uddannelsesakkreditering«.

9. I § 9 indsættes som *stk. 4* og *5*:

»*Stk. 4.* Vil en uddannelsesinstitution oprette nye uddannelser og nye uddannelsesudbud inden for videnskabelige områder eller fagområder, som uddannelsesinstitutionen ikke udbød uddannelser inden for, da institutionsakkrediteringen blev påbegyndt, kan uddannelses- og forskningsministeren træffe afgørelse om, at godkendelsen af nye uddannelser og nye uddannelsesudbud sker under forudsætning af, at den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud opnår en positiv afgørelse i forhold til kriterier for uddannelsens kvalitet.

Stk. 5. Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier for uddannelsens kvalitet der skal anvendes ved afgørelsen efter *stk. 4*.«

10. I § 10, stk. 1, 2. pkt., ændres »2 år« til: »3 år, jf. dog § 6 a, stk. 2«.

11. I § 11, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. § 32« til: »jf. § 5 a«.

12. I § 11, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »institutionsakkreditering«: », jf. dog § 6 a, stk. 2«.

13. § 21, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. For uddannelsesinstitutioner, der har påbegyndt en institutionsakkreditering, sker godkendelsen under forudsætning af en efterfølgende positiv institutionsakkreditering eller en efterfølgende betinget positiv institutionsakkreditering samt en uddannelsesakkreditering. Uddannelsesinstitutionen kan anmode ministeren om, at godkendelsen sker på betingelse af en positiv uddannelsesakkreditering i stedet for en positiv institutionsakkreditering.«

14. Efter § 23 indsættes:

»§ 23 a. En uddannelsesinstitutionens ret til at udbyde en uddannelse eller et uddannelsesudbud bortfalder, hvis der ikke har været indskrevet studerende på uddannelsen eller uddannelsesudbuddet i 5 år.

Stk. 2. Ønsker uddannelsesinstitutionen at oprette en uddannelse eller et uddannelsesudbud, hvor retten til at udbyde uddannelsen eller uddannelsesudbuddet er bortfaldet, jf. stk. 1, skal uddannelsesinstitutionen ansøge om prækvalifikation, jf. § 18.«

15. Efter § 26 indsættes før overskriften før § 27:

»§ 26 a. Danmarks Akkrediteringsinstitution kan foretage vurderinger af private uddannelser til brug for andre myndigheders sagsbehandling og af ikke-offentligt anerkendte

uddannelsers niveau i forhold til kvalifikationsrammen for livslang læring.

Stk. 2. Danmarks Akkrediteringsinstitution kan påtage sig opgaver som kvalitetssikringsoperatør uden for Danmark.«

16. I § 27 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Danmarks Akkrediteringsinstitutionens vurderinger efter § 26 a, stk. 1, og opgaver i udlandet som kvalitetssikringsoperatør efter § 26 a, stk. 2, udføres som indtægtsdækket virksomhed.«

17. I § 28, stk. 2, 1. pkt., ændres »Styrelsen for Universiteter og Internationalisering« til: »ministeren« og i 2. pkt. ændres »Styrelsen for Universiteter og Internationaliserings« til: »Ministerens«.

18. I § 31 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. For afgørelser om positiv akkreditering truffet i medfør af lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser bortfalder tidsbegrænsningen for akkrediteringen.«

19. § 32 ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Undtagelse af visse maritime uddannelsesinstitutioner fra institutionsakkreditering
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Forlænget udpegningsperiode for studenterrepræsentanter i Akkrediteringsrådet
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Oprettelse af uddannelser inden for nye fagområder eller nye videnskabelige områder
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4. Forlængelse af den maksimale betingede positive institutionsakkrediteringsperiode
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.5. Mulighed for at vælge akkrediteringstype, når institutionsakkreditering er påbegyndt
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.6. Bortfald af udbudsgodkendelse ved manglende aktivitet
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.7. Udvidelse af Danmarks Akkrediteringsinstitutions udbud af vurderingskompetence
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.8. Bortfald af tidsbegrænsede akkrediteringsafgørelser og godkendelser
 - 3.8.1. Gældende ret
 - 3.8.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.9. Uddannelsesinstitutioners akkrediteringsmæssige status ved en sammenlægning
 - 3.9.1. Gældende ret
 - 3.9.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.10. Kvalitetssikring af prøve- og eksamenssystemet indarbejdes i kriterier for institutionsakkreditering
 - 3.10.1. Gældende ret
 - 3.10.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Ministeren ønsker med dette lovforslag at justere og smiddiggøre rammerne for institutionsakkreditering på grundlag af de hidtidige erfaringer med overgangen fra uddannelses- til institutionsakkreditering og akkrediteringsreglernes samspil med øvrige rammevilkår for uddannelsesinstitutionerne. Lovforslaget er samtidig en del af opfølgningen på ministeriets dialog med uddannelsesinstitutionerne om muligheder for afbureaukratisering. Derudover har lovforslaget til formål yderligere at understøtte kvaliteten i uddannelsesinstitutionernes uddannelsesudbud.

Med lovforslaget lægges der op til, at de maritime uddannelsesinstitutioner, der ikke udbyder videregående uddannelser, bliver undtaget fra institutionsakkreditering med henblik på at forenkle den eksterne kvalitetssikring af disse uddannelsesinstitutioner. Dette vil betyde en væsentlig lettelse af disse uddannelsesinstitutioners fremtidige arbejde med sikring og dokumentation af kvaliteten af uddannelserne, idet uddannelsesinstitutionerne fremadrettet primært vil være omfattet af det tilsyn med kvaliteten af deres uddannelser, der gælder for de maritime erhverv og uddannelser.

Det foreslås endvidere at forlænge den periode, som uddannelsesinstitutioner har til at rette op på de mindre velfungerende områder ved den interne kvalitetssikring, der er konstateret ved en betinget positiv institutionsakkreditering. Med henblik på at give uddannelsesinstitutionerne bedre mulighed for at rette op på disse forhold foreslås det, at det bliver muligt at forlænge den periode, uddannelsesinstitutionen får til opfølgning fra 2 år til 3 år.

Herudover foreslås det, at uddannelsesinstitutioner, der har påbegyndt institutionsakkreditering, får bedre muligheder for at tilrettelægge udbud af nye uddannelser i forhold til institutionsakkrediteringen. Uddannelsesinstitutioner, der har påbegyndt en institutionsakkreditering, skal efter de gældende regler afvente færdiggørelsen af denne, før de kan oprette nye uddannelsesudbud. Da processen med at gennemgå institutionsakkreditering i visse tilfælde kan vare op til halvandet år, kan det give udfordringer i forhold til at oprette nye uddannelser, der modsvarer et aktuelt behov i det danske samfund. Der lægges derfor op til, at uddannelsesinstitutionerne får mulighed for at vælge uddannelsesakkreditering frem for at afvente udfaldet af ansøgningen om institutionsakkreditering. Der bliver hermed mulighed for en hurtigere godkendelsesproces i forbindelse med udbud af nye uddannelser.

Det foreslås fastsat i loven, at uddannelsesinstitutioner, der er positivt institutionsakkrediteret, som udgangspunkt kun kan oprette nye uddannelser eller nye uddannelsesudbud inden for videnskabelige områder eller fagområder, som uddannelsesinstitutionen udbød uddannelser eller uddannelsesudbud inden for, da institutionsakkrediteringen blev påbegyndt. Der foreslås dog fastsat en procedure for, hvordan uddannelsesinstitutionerne kan bevæge sig ind på videnskabelige områder eller fagområder, som uddannelsesinstitutionen ikke udbød uddannelser inden for ved den senest gennemførte institutionsakkreditering.

Der foreslås indført en begrænsning af den periode, hvor en uddannelsesinstitution kan bibeholde retten til at udbyde en uddannelse, hvis uddannelsesinstitutionen ikke har haft uddannelsesaktiviteter på den pågældende uddannelse inden for de seneste 5 år. Dette forslag skal understøtte, at uddannelsesinstitutionernes uddannelsesudbud matcher aktuelle behov på arbejdsmarkedet.

Med henblik på at understøtte kontinuiteten i det samlede arbejde i Akkrediteringsrådet og de enkelte studenterrepræsentanters mulighed for at bidrage til dette arbejde, foreslås det at udvide den periode, som studenterrepræsentanterne højst kan sidde i Akkrediteringsrådet, fra 2 år til 3 år.

Det foreslås desuden, at uddannelses- og forskningsministeren ved sammenlægning af to eller flere uddannelsesinstitutioner skal fastlægge den sammenlagte uddannelsesinstitutioners akkrediteringsmæssige status i forbindelse med sammenlægningen, og at ministeren i den forbindelse kan træffe afgørelse om, at de sammenlæggende uddannelsesinstitutioners akkrediteringsmæssige status bliver videreført i en overgangsperiode efter sammenlægningen.

Endvidere foreslås det, at Danmarks Akkrediteringsinstitution får øget mulighed for at stille sin vurderingskompetence til rådighed, da en række myndigheder kan drage nytte af disse kompetencer i forbindelse med deres sagsbehandling. Eksempelvis vil SU-myndighederne kunne drage nytte af Danmarks Akkrediteringsinstitutioners vurdering af private uddannelser, når der skal tages stilling til, om ikke-offentligt anerkendte uddannelser skal give ret til SU. Endvidere kan myndigheder i udlandet drage nytte af Danmarks Akkrediteringsinstitutioners kompetencer som kvalitetssikringsoperatør, hvis de ønsker at foretage eksternt kvalitetssikring af uddannelser eller uddannelsesinstitutioner, og de ikke har de fornødne kompetencer hertil i hjemlandet. Det foreslås derfor at give Danmarks Akkrediteringsinstitution mulighed for at udføre disse forskellige typer af opgaver mod betaling fra den private uddannelsesudbyder eller den danske eller udenlandske myndighed. Det foreslås desuden, at Danmarks Akkrediteringsinstitution får mulighed for at niveauindplacere ikke-offentligt anerkendte uddannelser i den danske kvalifikationsramme for livslang læring.

Med lovforslaget lægges der derudover op til, at kriterierne for institutionsakkreditering også vil omfatte kvalitetssikring af prøve- og eksamenssystemet. Dette vil indebære en øget sammenhæng i institutionernes kvalitetsarbejde og i den eksterne kvalitetssikring heraf. Det foreslås, at der sker en indfasning i forbindelse med den næste institutionsakkrediteringsrunde.

Endelig indeholder lovforslaget enkelte yderligere justeringer af mere teknisk karakter.

2. Baggrund

Institutionsakkreditering er en ekstern kvalitetsvurdering af de videregående uddannelsesinstitutioners eget arbejde med uddannelsernes kvalitet og relevans. Det er et centralt formål med institutionsakkreditering, at der løbende skabes en forbedring og udvikling af de videregående uddannelsers kvalitet. Med implementeringen af institutionsakkreditering

er det hensigten, at ansvaret for den enkelte uddannelses kvalitet og relevans er entydigt placeret hos den udbydende uddannelsesinstitution. For at skabe de bedste rammer for uddannelsesinstitutionernes arbejde med forbedring og udvikling af uddannelsernes kvalitet og relevans er det derfor væsentligt, at de administrative rammer understøtter arbejdet og ikke pålægger uddannelsesinstitutionerne unødige bureaukratiske byrder.

Institutionsakkreditering blev indført i Danmark i 2013, og pr. 1. juni 2017 har elleve uddannelsesinstitutioner opnået en positiv institutionsakkreditering, mens elleve uddannelsesinstitutioner har påbegyndt akkrediteringsprocessen.

Der vurderes at være behov for en justering og præcisering af lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner med henblik på at understøtte en smidig og professionel ekstern kvalitetssikring af de videregående uddannelsesinstitutioner og skabe klare rammer for uddannelsesinstitutionernes udbud af uddannelser.

Med lovforslaget følges der desuden op på en af anbefalingerne i Censorudvalgets rapport »Et fremtidssikret censorsystem«, som blev afgivet i januar 2017. Censorudvalget har blandt andet anbefalet, at prøve- og eksamenssystemet integreres i uddannelsesinstitutionernes eget arbejde med sikring og udvikling af uddannelsernes kvalitet og relevans.

3.1. Undtagelse af visse maritime uddannelsesinstitutioner fra institutionsakkreditering

3.1.1. Gældende ret

Der er otte maritime uddannelsesinstitutioner og to skoleskibe på Uddannelses- og Forskningsministeriets område. De maritime uddannelsesinstitutioner udbyder uddannelser inden for det maritime område, f.eks. skibsassistent og maskinmester, på henholdsvis ungdomsuddannelses- og professionsbachelorniveau.

De maritime uddannelsesinstitutioner er omfattet af uddannelses- og forskningsministerens tilsyn i medfør af § 7, stk. 1, 4. pkt., i lov om maritime uddannelser. Det indebærer, at ministeriet vurderer, om uddannelsesinstitutionerne lever op til centralt fastsatte standarder for kvalitetssikring af de maritime uddannelser og til reglerne for de pågældende uddannelser. En del af formålet med tilsynet er, at Danmark skal leve op til sine forpligtigelser i henhold til internationale regler på det maritime område, herunder den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold (STCW-konventionen). Kvalitetssikringen af de maritime uddannelser er også hjemlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/106/EF af 19. november 2008 om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/35/EU af 21. november 2012.

Efter § 1, stk. 1, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner er alle de maritime uddannelsesinstitutioner omfattet af institutionsakkreditering. Institutionsakkreditering indebærer, at uddannelsesinstitutionerne selv fastsætter det system, der efter uddannelsesinstitutionens

vurdering bedst sikrer og udvikler kvaliteten og relevansen af de uddannelser, som uddannelsesinstitutionen udbyder.

Visse maritime uddannelsesinstitutioner udbyder videregående uddannelser, mens andre maritime uddannelsesinstitutioner alene udbyder ikke-videregående uddannelser. Med videregående uddannelser forstås uddannelser svarende til den danske kvalifikationsramme for videregående uddannelser. Kvalifikationsrammen omfatter det ordinære uddannelsessystem og videreuddannelsessystemet for voksne. For hver af gradstyperne giver kvalifikationsrammen en generel beskrivelse af kravene til viden og forståelse, færdigheder og kompetencer. Kvalifikationsrammen er knyttet til den overordnede europæiske kvalifikationsramme, som er udviklet inden for Bologna-processen (et mellemstatsligt europæisk samarbejde om at skabe et fælles rum for videregående uddannelser i Europa, jf. Bologna-deklarationen). Kvalifikationsrammen er gengivet i bilag 3 i bekendtgørelse nr. 852 af 3. juli 2015 om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og godkendelse af videregående uddannelser (herefter benævnt akkrediteringsbekendtgørelsen).

I forbindelse med Bologna-processen har Danmark forpligtet sig til at følge de europæiske standarder for kvalitetssikring inden for det videregående uddannelsesområde (Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area).

Både institutions- og uddannelsesakkrediteringskriterierne er fastlagt i bilag 1 og 2 til akkrediteringsbekendtgørelsen. Institutions- og uddannelsesakkrediteringskriterierne er endvidere fastlagt inden for rammerne af de europæiske standarder for kvalitetssikring inden for det videregående uddannelsesområde.

3.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Danmarks forpligtelser til at følge de europæiske standarder for kvalitetssikring inden for det videregående uddannelsesområde i forhold til Bologna-processen vedrører kun kvalitetssikring af videregående uddannelsesinstitutioner og de videregående uddannelser, som disse uddannelsesinstitutioner udbyder. De kriterier for institutions- og uddannelsesakkreditering, der er fastsat i akkrediteringsbekendtgørelsen, afspejler dette. Danmark er således efter Bologna-processen ikke forpligtet til at lade de maritime ikke-videregående uddannelser eller uddannelsesinstitutioner, der ikke udbyder videregående uddannelser, omfatte af ekstern kvalitetssikring i form af akkreditering. Disse uddannelsesinstitutioner er, ligesom de øvrige maritime uddannelsesinstitutioner, underlagt de kvalitetssikringsinstrumenter, der gælder for de maritime erhverv og uddannelser, jf. bl.a. den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold (STCW-konventionen).

De europæiske standarder for kvalitetssikring inden for det videregående uddannelsesområde og kriterierne for akkreditering som fastsat i akkrediteringsbekendtgørelsen er udviklet med henblik på videregående uddannelsesinstitutioner og videregående uddannelser. Derfor lader de sig kun vanskeligt anvende i forhold til ikke-videregående uddannelsesinstitutioner og ikke-videregående uddannelser. Det er

eksempelvis fastlagt i akkrediteringsbekendtgørelsens kriterier for institutionsakkreditering, at uddannelserne har et niveau, der svarer til de relevante typebeskrivelser i den danske kvalifikationsramme for videregående uddannelser. Det vil på den baggrund ikke være hensigtsmæssigt at vurdere de uddannelsesinstitutioner, der ikke udbyder videregående uddannelser, i forhold til sådanne kriterier.

Med henblik på at de maritime uddannelsesinstitutioner, der alene udbyder uddannelser på ikke-videregående niveau, fremover ikke skal vurderes i forhold til de kriterier for institutionsakkreditering, som er rettet mod videregående uddannelsesinstitutioner, foreslås det, at disse maritime uddannelsesinstitutioner ikke skal institutionsakkrediteres.

De maritime uddannelsesinstitutioner, der ikke udbyder videregående uddannelser, vil dermed få bedre muligheder for at arbejde med at understøtte deres uddannelsers kvalitet inden for rammer, som er fastsat specifikt for disse maritime uddannelser. Samtidig fokuseres Danmarks Akkrediteringsinstitutionens virkefelt til at omfatte institutionsakkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

De maritime uddannelsesinstitutioner, der udbyder videregående uddannelser, vil være omfattet af reglerne i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner på samme måde som de øvrige videregående uddannelsesinstitutioner på Uddannelses- og Forskningsministeriets område. For de maritime uddannelsesinstitutioner, der udbyder uddannelser både på videregående og ikke-videregående niveau, vil institutionsakkrediteringen alene omfatte uddannelsesinstitutionens udbud af videregående uddannelser.

3.2. Forlænget udpegningsperiode for studenterrepræsentanter i Akkrediteringsrådet

3.2.1. Gældende ret

Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og disses uddannelser, jf. § 3, stk. 2, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. Akkrediteringsrådet består af ni medlemmer, som udpeges af uddannelses- og forskningsministeren. Heraf udpeges to medlemmer efter indstilling fra de studerendes repræsentanter i bestyrelser og skoleråd fra uddannelsesinstitutioner med videregående uddannelser under ministeren, jf. lovens § 4, stk. 3. Studenterrepræsentanterne kan sidde i rådet i 2 år fordelt på mindst to udpegningsperioder, jf. lovens § 4, stk. 5, 2. pkt.

De øvrige medlemmer af Akkrediteringsrådet kan højst sidde i Akkrediteringsrådet i 8 år fordelt på mindst to udpegningsperioder. Der henvises til lovens § 4, stk. 5, 1. pkt.

3.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at understøtte studenterrepræsentanternes indsigt i og erfaring med Akkrediteringsrådets arbejde foreslås det at udvide den maksimale periode, som studenterrepræsentanterne kan sidde i Akkrediteringsrådet fra 2 år til 3 år, således at den første udpegningsperiode kan være gældende i 2 år.

Ministeriet vurderer, at de udpegede studenterrepræsentanter hermed får bedre mulighed for at bidrage til arbejdet i

Akkrediteringsrådet, idet de får mulighed for at opbygge erfaring med Akkrediteringsrådets arbejde over længere tid.

3.3. Oprettelse af uddannelser inden for nye fagområder eller nye videnskabelige områder

3.3.1. Gældende ret

Når en uddannelsesinstitution ønsker at oprette en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud, skal uddannelsesinstitutionen ansøge Styrelsen for Forskning og Uddannelse om prækvalifikation, jf. akkrediteringsbekendtgørelsens § 11. Prækvalifikationen er en vurdering af, om den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud er samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk hensigtsmæssigt, jf. § 18, stk. 1, 2. pkt., i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. Ministeren træffer på baggrund af prækvalifikationen afgørelse om godkendelse af en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud, jf. lovens § 21, stk. 1.

Med en positiv institutionsakkreditering kan uddannelsesinstitutionen oprette nye uddannelser eller nye udbud af en eksisterende uddannelse på baggrund af ministerens godkendelse i forlængelse af, at forslaget til den nye uddannelse eller det nye udbud af en eksisterende uddannelse har gennemgået prækvalifikation.

En uddannelsesinstitution, der er blevet positivt institutionsakkrediteret, kan ligeledes oprette en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud inden for et videnskabeligt område eller fagområde, hvor uddannelsesinstitutionen ikke tidligere har udbudt uddannelser. Der henvises til lovens § 9, stk. 1, 1. pkt.

De erhvervsrettede videregående uddannelser er beskrevet i bekendtgørelser eller studieordninger, der helt eller delvist er fælles for flere uddannelsesinstitutioner. Som en uddannelse forstås i denne forbindelse et bekendtgørelsesfastsat nationalt forløb, der kan udbydes i mange forskellige uddannelsesudbud over hele landet og af forskellige uddannelsesinstitutioner. Som et udbud af en uddannelse forstås den enkelte uddannelsesinstitutionens udbud af en uddannelse i en bestemt by. For eksempel er professionshøjskolen VIA University Colleges læreruddannelse i Aarhus et uddannelsesudbud af den landsdækkende professionsbacheloruddannelse til folkeskolelærere.

Alle danske videregående uddannelser er placeret enten inden for et fagområde (de erhvervsrettede uddannelser) eller et videnskabeligt område (universitetsuddannelserne).

Universiteterne beslutter, hvilke forskningsbaserede uddannelser de vil udbyde i Danmark inden for deres fagområder, jf. universitetslovens § 3, stk. 1, 1. pkt. Universitetsuddannelserne er som udgangspunkt unikke uddannelser, der kun udbydes af et bestemt universitet. For eksempel er bacheloruddannelsen i medicin, der udbydes af Københavns Universitet, en unik uddannelse. Det faglige indhold af den enkelte universitetsuddannelse er ikke fastlagt i centralt fastsatte uddannelsesbekendtgørelser, men fastsættes af det udbydende universitet i studieordningen inden for rammerne af bekendtgørelse nr. 1328 af 15. november 2016 om bachelor-

og kandidatuddannelser ved universiteterne (uddannelsesbekendtgørelsen).

Erhvervsakademi- og professionsbacheloruddannelser er indplaceret i fagområder i bilag 1 til bekendtgørelse nr. 107 af 27. januar 2017 om adgang til erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser, f.eks. det it-faglige område og det sundhedsfaglige område. Videngrundlaget for erhvervsakademi- og professionsbacheloruddannelser er erhvervsbaseret, professionsbaseret og udviklingsbaseret, jf. § 1, stk. 2, i lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser.

De maritime professionsbacheloruddannelser er også indplaceret i bilag 1 til bekendtgørelsen om adgang til erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser under betegnelsen ”Maritime professionsbacheloruddannelser”. Videngrundlaget for de videregående maritime uddannelser bygger på forsknings- og udviklingsviden inden for de relevante fagområder, jf. § 1, stk. 3, i lov om maritime uddannelser, mens videngrundlaget for de ikke-videregående maritime uddannelser er erhvervs- og professionsbaseret, jf. § 1, stk. 2, i lov om maritime uddannelser.

Universiteternes bachelor- og kandidatuddannelser er indplaceret i videnskabelige områder i bilag 1 til henholdsvis bekendtgørelse nr. 110 af 30. januar 2017 om adgang til bacheloruddannelser ved universiteterne (bacheloradgangsbekendtgørelsen) og bekendtgørelse nr. 1328 af 15. november 2016 om bachelor- og kandidatuddannelser ved universiteterne (uddannelsesbekendtgørelsen), således at bacheloruddannelserne er indplaceret i bilag 1 til bacheloradgangsbekendtgørelsen, mens kandidatuddannelserne er indplaceret i bilag 1 til uddannelsesbekendtgørelsen. De videnskabelige områder er f.eks. humaniora og naturvidenskab. Videngrundlaget for universitetsuddannelser er forskningsbaseret, jf. universitetslovens § 2, stk. 1.

De videregående kunstneriske uddannelser under Uddannelses- og Forskningsministeriet er ikke opdelt i fagområder. Videngrundlaget for de kunstneriske uddannelser er kunstnerisk udviklingsvirksomhed og forskning, jf. § 2 og § 2 a i lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner.

Efter- og videreuddannelser på Uddannelses- og Forskningsministeriets område omfatter akademi-, diplom- og masteruddannelser. For så vidt angår disse uddannelser er alle akademiuddannelser indplaceret inden for forskellige fagområder i bilag 1 til bekendtgørelse nr. 1009 af 29. juni 2016 om akademiuddannelser, og diplomuddannelser er indplaceret inden for fagområder i bilag 1 til bekendtgørelse nr. 1008 af 29. juni 2016 om diplomuddannelser. Masteruddannelser er ikke indplaceret inden for videnskabelige områder i bekendtgørelse eller lov.

Alle nye videregående uddannelser og nye videregående uddannelsesudbud skal prækvalificeres i Uddannelses- og Forskningsministeriet, hvilket følger af § 18, stk. 1, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. I forbindelse med ministeriets behandling af en ansøgning om prækvalifikation vurderes det, om der er et behov i det dan-

ske samfund for den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud, og om uddannelsen eller uddannelsesudbuddet vil medføre væsentlige forringelser af vilkårene for eksisterende uddannelser. Vurderingen foretages efter kriterier i bilag 4 til akkrediteringsbekendtgørelsen.

3.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På baggrund af erfaringerne med institutionsakkreditering vurderes der at være behov for, at rækkevidden af en institutionsakkreditering og processen for godkendelse af nye uddannelser eller uddannelsesudbud, der ligger uden for de fagområder eller videnskabelige områder, som uddannelsesinstitutionen i forvejen udbyder uddannelser inden for, beskrives i loven.

Kvalitetssikringen af den enkelte uddannelsesinstitution i form af institutionsakkreditering tager udgangspunkt i den sammensætning af uddannelsesudbud, der er til stede på tidspunktet for institutionsakkrediteringen. Det er ikke alle uddannelsesinstitutioner, der udbyder uddannelser eller uddannelsesudbud inden for alle videnskabelige områder eller fagområder, når de bliver institutionsakkrediteret.

Ønsker en uddannelsesinstitution at oprette en uddannelse eller et uddannelsesudbud inden for et nyt videnskabeligt område eller fagområde, skal uddannelsesinstitutionen iværksætte opbygningen af et tilstrækkeligt videngrundlag, herunder et bæredygtigt fagligt miljø til at understøtte uddannelsen eller uddannelsesudbuddet. Da videngrundlaget, herunder det faglige miljø, for den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud og uddannelsesinstitutionens interne arbejde med kvalitetssikring heraf, ikke er blevet vurderet i forbindelse med institutionsakkrediteringen af den pågældende uddannelsesinstitution, er der et kvalitetssikringsmæssigt tomrum for så vidt angår understøttelsen af den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud.

Det foreslås på den baggrund, at det fastsættes i loven, at uddannelsesinstitutioner, der er positivt institutionsakkrediteret, som udgangspunkt kun kan oprette nye uddannelser eller nye uddannelsesudbud inden for videnskabelige områder eller fagområder, som uddannelsesinstitutionen udbød uddannelser eller uddannelsesudbud inden for, da institutionsakkrediteringen blev påbegyndt. Den foreslåede ændring vil alene omfatte uddannelsesinstitutioner på Uddannelses- og Forskningsministeriets område, da kulturministeren eller andre ministre efter lovens § 26 fastsætter nærmere regler om akkreditering på de respektive ministerområder.

Med henblik på at understøtte uddannelsesinstitutionernes arbejde med kvalitetssikring af uddannelser og uddannelsesudbud inden for nye videnskabelige områder eller nye fagområder foreslås det samtidig, at ministeren kan beslutte, at en uddannelsesinstitution, der er blevet positivt institutionsakkrediteret, kan få mulighed for at oprette uddannelser og uddannelsesudbud inden for nye videnskabelige områder eller nye fagområder, når der er truffet en positiv afgørelse på baggrund af et eller flere kriterier for den nye uddannelses kvalitet og videngrundlaget for det nye videnskabelige område eller fagområde. Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvilke kriterier for

uddannelsens kvalitet der skal ligge til grund for afgørelsen. Det forventes, at ministeren vil fastsætte regler herom i akkrediteringsbekendtgørelsen.

Med den foreslåede ændring vil uddannelsesinstitutionerne fortsat have fleksibilitet til at tilpasse deres samlede udbud af uddannelser til nye eller ændrede samfundsbehov, samtidig med at der er hensigtsmæssige mekanismer til at understøtte kvaliteten af den enkelte uddannelse.

3.4. Forlængelse af den maksimale betingede positive institutionsakkrediteringsperiode

3.4.1. Gældende ret

Akkrediteringsrådet er et råd, der er fagligt uafhængigt af ministeren, jf. § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om institutionsakkreditering, og afgørelsen kan enten være positiv, betinget positiv eller et afslag på institutionsakkreditering, jf. lovens § 8, stk. 1.

Akkrediteringsrådets virksomhedsområde er fastlagt i lovens § 3, stk. 2, hvorefter Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og disses uddannelser på baggrund af akkrediteringsrapporter udarbejdet af Danmarks Akkrediteringsinstitution, jf. lovens § 7, stk. 4.

Det følger af forarbejderne til lovens § 10, at Akkrediteringsrådet kan give en uddannelsesinstitution en betinget positiv institutionsakkreditering, hvis Akkrediteringsrådet vurderer, at hovedparten af uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringssystem er velbeskrevet, velargumenteret og fungerer rimeligt i praksis, men at der er mindre velfungerende områder, som kræver opfølgning. Der henvises til bemærkningerne til § 10, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 137 som fremsat, side 17 og 18.

Akkrediteringsrådet angiver i sin afgørelse om betinget positiv institutionsakkreditering, hvor lang tid uddannelsesinstitutionen har til at rette op på de konstaterede mangler. Akkrediteringsrådet skal dog have truffet en ny afgørelse om akkreditering inden for 2 år, jf. lovens § 10, stk. 1, 2. pkt. Den nye afgørelse skal følge op på, om uddannelsesinstitutionen har rettet op på de konstaterede mangler, der medførte, at uddannelsesinstitutionen alene fik en betinget positiv institutionsakkreditering. Der henvises til lovens § 10, stk. 2, 2. pkt.

I forbindelse med den nye ansøgning om akkreditering skal uddannelsesinstitutionen beskrive, hvilke tiltag uddannelsesinstitutionen har iværksat og implementeret for at rette op på de konstaterede mangler, og der skal også kunne påvises en effekt af tiltagene i praksis. Uddannelsesinstitutionerne har erfaringsmæssigt højst 1 år til at iværksætte, implementere og påvise effekten af de tiltag, som skal rette op på de konstaterede mangler, der medførte den betingede positive institutionsakkreditering.

3.4.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der skal være truffet en ny afgørelse om institutionsakkreditering senest 2 år efter den oprindelige afgørelse om betin-

get positiv institutionsakkreditering, jf. § 10, stk. 1, 2. pkt., i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

Danmarks Akkrediteringsinstitution og Akkrediteringsrådets arbejde med at vurdere, om uddannelsesinstitutionen har formået at rette op på de mindre velfungerende områder ved uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringssystem og praksis, der blev konstateret af Akkrediteringsrådet i forbindelse med den betingede positive institutionsakkreditering, kan tage op til 1 år. Forud herfor har uddannelsesinstitutionen udarbejdet den nye ansøgning, der skal dokumentere, hvordan uddannelsesinstitutionen har rettet op på de mangler ved uddannelsesinstitutionens interne kvalitetssikringssystem, der blev konstateret af Akkrediteringsrådet i forbindelse med den betingede positive institutionsakkreditering.

Særligt for de større uddannelsesinstitutioner kan denne periode på op til 1 år være for kort i forhold til at iværksætte, implementere og påvise effekten af de nødvendige ændringer i uddannelsesinstitutionens eget kvalitetssikringssystem og praksis.

Det foreslås derfor, at det bliver muligt at forlænge den periode, inden for hvilken Akkrediteringsrådet skal have truffet en ny afgørelse om institutionsakkreditering efter en betinget positiv institutionsakkreditering fra 2 år til maksimalt 3 år.

Akkrediteringsrådet kan med forslaget give uddannelsesinstitutionerne bedre mulighed for at rette op på mangler ved uddannelsesinstitutionens interne kvalitetssikringssystem, der blev konstateret ved den betingede positive institutionsakkreditering, idet uddannelsesinstitutionerne vil få mulighed for en længere periode til også at kunne påvise effekten af de tiltag, der er iværksat og implementeret i forlængelse af Akkrediteringsrådets afgørelse om betinget positiv institutionsakkreditering. Dermed understøttes uddannelsesinstitutionernes løbende og systematiske arbejde med at sikre uddannelsernes kvalitet og relevans, hvilket er hovedformålet med institutionsakkreditering.

3.5. Mulighed for at vælge akkrediteringstype, når institutionsakkreditering er påbegyndt

3.5.1. Gældende ret

I henhold til § 21, stk. 1, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner træffer ministeren på baggrund af en prækvalifikation afgørelse om godkendelse af en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud.

Ved prækvalifikation vurderer Rådet for Vurdering af Udbud af Videregående Uddannelser (RUVU), om nye uddannelser opfylder centralt fastsatte kriterier for behov og relevans, og om nye uddannelsesudbud bidrager til en bedre sammenhæng i uddannelsessystemet. Ministeren træffer afgørelse om godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud på baggrund af RUVU's vurdering. Har en uddannelsesinstitution opnået en positiv institutionsakkreditering, kan uddannelsesinstitutionen oprette den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud i umiddelbar forlængelse af præ-

kvalifikationen og ministerens godkendelse, jf. lovens § 9, stk. 1.

Hvis en uddannelsesinstitution er påbegyndt processen med institutionsakkreditering, er ministerens endelige godkendelse af den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud betinget af en efterfølgende positiv institutionsakkreditering eller en betinget positiv institutionsakkreditering samt en uddannelsesakkreditering, jf. lovens § 21, stk. 2, og bemærkningerne hertil, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 137 som fremsat, side 22.

Hvis en uddannelsesinstitution endnu ikke er påbegyndt en institutionsakkreditering, er ministerens endelige godkendelse af den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud betinget af, at uddannelsen efterfølgende opnår en positiv uddannelsesakkreditering. Har uddannelsesinstitutionen gennemgået en institutionsakkreditering og alene opnået en betinget positiv institutionsakkreditering, sker godkendelsen under forudsætning af, at uddannelsen eller uddannelsesudbuddet efterfølgende opnår en positiv uddannelsesakkreditering. Der henvises til lovens § 21, stk. 3, og bemærkningerne hertil, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 137 som fremsat, side 22.

3.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Institutionsakkreditering kan i visse tilfælde, særligt på de større uddannelsesinstitutioner, vare i op til halvandet år. Arbejdet med at foretage institutionsakkrediteringen er en tidskrævende proces, hvor Danmarks Akkrediteringsinstitution skal vurdere den pågældende uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringspolitik og -strategi og påse, at der er en understøttende kvalitetsledelse og organisering samt gennemgå uddannelsesinstitutionens praksis på området for at vurdere, om uddannelsesinstitutionens kvalitetsarbejde sikrer, at uddannelsernes vidgrundlag, niveau, indhold og relevans lever op til kriterierne fastsat i bilag 1 til akkrediteringsbekendtgørelsen.

Hertil kommer, at uddannelsesinstitutionerne skal indberette til den Koordinerede Tilmelding (KOT) senest den 1. december, hvilke uddannelser de ønsker at udbyde med ansøgningsfrist den 1. marts (for kvote 2 ansøgere) med studiestart september. Denne ansøgningsfrist er fastsat af hensyn til den Koordinerede Tilmeldings arbejde med at kvalitetssikre og klargøre ansøgningsystemet.

Ovenstående begrænser uddannelsesinstitutionernes mulighed for at oprette nye uddannelser eller uddannelsesudbud i den periode, hvor en ansøgning om institutionsakkreditering behandles.

Det foreslås på den baggrund, at ministerens endelige godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud – efter uddannelsesinstitutionens eget valg – kan gøres betinget af en efterfølgende positiv institutionsakkreditering af uddannelsesinstitutionen eller af en efterfølgende positiv uddannelsesakkreditering af uddannelsen eller uddannelsesudbuddet. Forslaget omfatter de uddannelsesinstitutioner, der er påbegyndt en institutionsakkreditering.

En uddannelsesakkreditering vil ofte kunne gennemføres hurtigere end en institutionsakkreditering. Uddannelsesinstitutionerne vil derfor kunne få en hurtigere godkendelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud, hvilket vil give uddannelsesinstitutionerne bedre muligheder for løbende at tilpasse udbuddet af uddannelser.

3.6. Bortfald af udbudsgodkendelse ved manglende aktivitet

3.6.1. Gældende ret

Nye uddannelser og uddannelsesudbud skal prækvalificeres. Formålet med prækvalifikationen er at vurdere, om den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud er hensigtsmæssig set i et samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk perspektiv, jf. § 18, stk. 1, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. Ministeren nedsætter et udvalg, det rådgivende udvalg for vurdering af udbud af videregående uddannelser (RUVU), hvor medlemmerne har indsigt i det videregående uddannelsesområde og de samfundsøkonomiske overvejelser og prioriteringer forbundet hermed, jf. lovens § 19.

Ministeren træffer på baggrund af prækvalifikationen afgørelse om godkendelse af en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud, jf. lovens § 21. Godkendelsen til at udbyde en uddannelse eller et uddannelsesudbud er ikke tidsbegrænset.

Det indebærer, at en uddannelsesinstitution kan udbyde en godkendt uddannelse eller et godkendt uddannelsesudbud, selvom der ikke har været aktivitet gennem længere tid på uddannelsen eller uddannelsesudbuddet, eller uddannelsen eller uddannelsesudbuddet aldrig tidligere har været udbudt af uddannelsesinstitutionen.

3.6.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at understøtte formålet med prækvalifikationen, hvor det vurderes om nye uddannelser eller nye uddannelsesudbud er samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk hensigtsmæssige, foreslås det, at en uddannelsesinstitutionens udbudsret til en uddannelse eller et uddannelsesudbud skal bortfalde, hvis der ikke har været aktivitet på uddannelsen eller uddannelsesudbuddet gennem længere tid. Det foreslås i den forbindelse, at uddannelsesinstitutionen inden for de seneste fem år skal have haft studerende indskrevet på uddannelsen eller uddannelsesudbuddet, og de studerende skal have været studieaktive, dvs. have modtaget undervisning, deltaget i praktik eller gennemført prøver. Har der ikke inden for fem år været uddannelsesaktivitet, vil uddannelsesinstitutionens ret til at udbyde uddannelsen eller uddannelsesudbuddet bortfalde. Uddannelsen eller uddannelsesudbuddet skal herefter prækvalificeres og godkendes på ny, før uddannelsen eller uddannelsesudbuddet igen kan udbydes af uddannelsesinstitutionen.

Dette forslag skal således understøtte, at uddannelsesinstitutionernes uddannelsesudbud matcher aktuelle behov på arbejdsmarkedet.

Den foreslåede ændring vil alene omfatte uddannelsesinstitutioner på Uddannelses- og Forskningsministeriets område.

de, da kulturministeren eller andre ministre efter lovens § 26 fastsætter nærmere regler om akkreditering på de respektive ministerområder.

3.7. Udvidelse af Danmarks Akkrediteringsinstitutions udbud af vurderingskompetence

3.7.1. Gældende ret

I henhold til § 24, stk. 1, og § 25 i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner kan Danmarks Akkrediteringsinstitution foretage akkreditering af danske offentligt anerkendte uddannelsesinstitutioners udbud af offentligt anerkendte uddannelser i udlandet eller uddannelsesakkreditering af institutionsakkrediterede uddannelsesinstitutioners uddannelser. Disse akkrediteringsaktiviteter foretages inden for rammerne af indtægtsdækket virksomhed, jf. lovens § 27, stk. 3, dvs. at uddannelsesinstitutionerne betaler for disse ydelser. Betalingen for disse aktiviteter skal dække alle omkostninger forbundet med at udøve aktiviteten. Det er en forudsætning for at udøve indtægtsdækket virksomhed, at der er hjemmel hertil på enten en bevillingslov eller en anden lov, jf. Budgetvejledning 2016, pkt. 2.6.8.1.

Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte træffer afgørelse om, hvorvidt private uddannelser giver ret til statens uddannelsesstøtte (SU), jf. § 16 i bekendtgørelse nr. 1662 af 14. december 2015 om statens uddannelsesstøtte (SU-bekendtgørelsen). Denne afgørelse træffes bl.a. på grundlag af en vurdering af uddannelsen, der foretages af Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), jf. § 16, stk. 10, i SU-bekendtgørelsen, inden for rammerne af indtægtsdækket virksomhed. Det er således institutionen, der udbyder den private uddannelse, der betaler for at få uddannelsen vurderet.

3.7.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Danmarks Akkrediteringsinstitution har stærke kompetencer inden for vurderingen af uddannelser, herunder i forhold til at vurdere uddannelsernes niveau. Akkrediteringsinstitutionens kompetencer kan komme en bredere kreds af aftagere til gode. Eksempelvis kan danske myndigheder have behov for en vurdering af en ikke-offentligt anerkendt uddannelse i forbindelse med deres sagsbehandling, ligesom udenlandske myndigheder, uddannelsesinstitutioner m.v. kan have brug for bistand i forbindelse med vurdering af landets uddannelser eller kvalitetssikring af uddannelsesinstitutioner. Herudover har EVA sammen med Danmarks Akkrediteringsinstitution indstillet, at opgaven med at foretage vurderinger af private uddannelser i SU-regi overgår til Danmarks Akkrediteringsinstitution.

Det foreslås derfor at udvide Danmarks Akkrediteringsinstitutions muligheder for at udføre indtægtsdækket virksomhed i form af vurderinger af private uddannelser, der skal benyttes i SU-myndighedernes afgørelser om, hvorvidt den private uddannelse skal give ret til SU. Private uddannelser dækker over uddannelser, der udbydes af private uddannelsesudbydere.

Det foreslås endvidere, at Danmarks Akkrediteringsinstitution kan foretage lignende vurderinger af private uddan-

nelser for andre myndigheder, som har behov herfor. Vurderingen af uddannelserne vil i så fald blive foretaget på baggrund af nogle fastlagte rammer og kriterier (koncepter), der indeholder en række vurderingskriterier og en procesbeskrivelse, som er udviklet i et samarbejde mellem den pågældende myndighed og Danmarks Akkrediteringsinstitution. EVA har til brug for vurderingerne i forhold til SU udarbejdet et koncept (rammer og kriterier). Dermed er der åbenhed om, hvilke kriterier de private uddannelser vurderes på baggrund af. Forslaget vil indebære, at der skal udarbejdes nye koncepter i samarbejde med de relevante myndigheder for de vurderinger, som Danmarks Akkrediteringsinstitution skal foretage inden for rammerne af indtægtsdækket virksomhed.

Det foreslås desuden, at Danmarks Akkrediteringsinstitution får mulighed for at indplacere ikke-offentligt anerkendte uddannelser i forhold til niveauerne i den danske kvalifikationsramme for livslang læring. Med ikke-offentligt anerkendte uddannelser menes uddannelser, som udbydes af uddannelsesinstitutioner, der ikke er institutionsakkrediteret og uddannelser, der ikke er uddannelsesakkrediteret, jf. lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. Derudover dækker ikke-offentligt anerkendte uddannelser over uddannelser, der ikke er godkendt af undervisningsministeren, kulturministeren eller uddannelses- og forskningsministeren.

Udbydere af ikke-offentligt anerkendte uddannelser vil dermed få mulighed for at ansøge om at få vurderet niveauet af deres uddannelser. Uddannelserne vil i den forbindelse blive vurderet i forhold til kriterier, der er fastlagt af akkrediteringsinstitutionen under hensyntagen til Rådets henstilling af 22. maj 2017 om den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring. Der lægges med forslaget op til, at Danmarks Akkrediteringsinstitution skal udarbejde et koncept, der indeholder vurderingskriterier og en procesbeskrivelse for vurderingen efter aftale med Undervisningsministeriet, Kulturministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet.

Det kan blandt andet være relevant at fastsætte kriterier, der stiller krav om, at den pågældende uddannelse har et beskrevet læringsudbytte og vidgrundlag, herunder at uddannelsen ikke er konfessionelt eller politisk baseret, at der skal være en vis studiebelastning og arbejdsmarkedsrelevans, og at der skal have været et vist gennemløb af studerende. Det kan endvidere være relevant, at der stilles krav om, at uddannelsen gennemgår løbende kvalitetssikring, herunder løbende intern evaluering.

En ordning med mulighed for at niveauintplacere ikke-offentligt anerkendte uddannelser i relation til den nationale kvalifikationsramme for livslang læring, kan være med til at øge gennemsigtigheden og give incitament til styrket systematisk kvalitetssikring af det private uddannelsesmarked. Dertil kommer, at Rådet i forbindelse med vedtagelsen af henstilling af 22. maj 2017 om den europæiske reference-

ramme for kvalifikationer for livslang læring opfordrer til, at der kan foretages niveauintplaceringer af ikke-offentligt anerkendte uddannelseskvalifikationer.

Det er i visse lande allerede muligt for private aktører at få ikke-offentligt anerkendte uddannelser niveauintplaceret i forhold til den nationale kvalifikationsramme. Det er f.eks. muligt for ikke-offentligt anerkendte uddannelser i Sverige at få en niveauintplacering, uden at dette dog giver retskrav i forhold til f.eks. adgang til formelle uddannelser eller merit.

En niveauintplacering i den danske kvalifikationsramme for livslang læring vil ikke være ensbetydende med en offentlig anerkendelse af den pågældende uddannelse, men vil alene signalere, at den pågældende uddannelse har et vist valideret niveau, ligesom der ikke vil være knyttet rettighe-der til vurderingen, f.eks. i form af krav på merit eller adgang til optagelse på offentligt anerkendte uddannelser.

3.8. Bortfald af tidsbegrænsede akkrediteringsafgørelser og godkendelser

3.8.1. Gældende ret

Udbudsgodkendelser, som frem til ikrafttrædelsen af lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, blev givet til de erhvervsrettede videregående uddannelsesinstitutioner i medfør af lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsuddannelser eller i medfør af den dagældende lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne, var tidsbegrænsede.

Det følger af § 31, stk. 3, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, at disse tidsbegrænsninger bortfaldt ved lovens ikrafttrædelse.

I medfør af den tidligere akkrediteringslov, jf. lov nr. 294 af 27. marts 2007, blev positive akkrediteringer af universitetsuddannelser givet for en begrænset tidsperiode på op til 7 år. Der henvises til denne lovs § 7. Disse tidsbegrænsninger blev ikke ophævet ved ikrafttrædelsen af den nugældende akkrediteringslov.

3.8.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Medmindre konkrete hensyn taler imod, tilstræber Uddannelses- og Forskningsministeriet, at regelsættet for universitetsområdet og regelsættet for det erhvervsrettede videregående område udformes på samme måde, således at uddannelsesinstitutionerne på begge områder får de samme muligheder og rammer.

Det foreslås på den baggrund at fjerne den tidsbegrænsning på op til 7 år, der tidligere er fastsat i forbindelse med akkrediteringen af de enkelte universitetsuddannelser. Dermed ligestilles universitetsområdet med det erhvervsrettede videregående område for så vidt angår udløbet af henholdsvis udbudsgodkendelserne og akkrediteringerne af uddannelser og uddannelsesudbud på de pågældende områder. Endvidere forenkles sagsbehandlingen for Danmarks Akkrediteringsinstitution i forbindelse med institutionsakkrediteringer.

2.9. Uddannelsesinstitutioners akkrediteringsmæssige status ved en sammenlægning

2.9.1. Gældende ret

Efter de gældende regler kan uddannelses- og forskningsministeren godkende sammenlægninger og spaltninger efter anmodning fra bestyrelserne for de uddannelsesinstitutioner, der ønsker sammenlægning eller spaltning. I de tilfælde, hvor bestyrelserne for de involverede uddannelsesinstitutioner ønsker sammenlægning, kan ministeren godkende, at en uddannelsesinstitution sammenlægges med en eller flere uddannelsesinstitutioner af samme type eller med andre i lovgivningen nærmere fastsatte videregående uddannelses- eller forskningsinstitutioner. For uddannelsesinstitutioner, der ikke hører under uddannelses- og forskningsministeren, sker godkendelsen efter forhandling med vedkommende minister. Der henvises til universitetslovens § 31, stk. 1 og 4, § 38, stk. 1 og 3, og § 39 i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser, § 31 a, stk. 1 og 3, i lov om medie- og journalisthøjskolen, § 36, stk. 1, og § 37 i lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser, § 15 b, stk. 1 og 3, i lov om videregående kunstneriske uddannelser og § 9 k, stk. 1 og 3, i lov om maritime uddannelser.

En sammenlægning kan indebære, at der enten etableres en ny uddannelsesinstitution, eller at en af de sammenlæggende institutioner bliver den fortsættende institution. Efter disse regler skal sammenlægning altså forstås som omfattende det, der efter principperne i selskabslovens kapitel 15 betegnes uegentlige eller egentlige fusioner. Det vil sige, at en af uddannelsesinstitutionerne videreføres som fortsættende institution (uegentlig sammenlægning), eller at de sammenlæggende institutioner opløses, og der dannes en ny fortsættende institution (egentlig sammenlægning). Der henvises til universitetslovens § 31, stk. 3, § 38, stk. 2, i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser, § 31 a, stk. 2, i lov om medie- og journalisthøjskolen, § 36, stk. 5, i lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser, § 15 b, stk. 2, i lov om videregående kunstneriske uddannelser og § 9 k, stk. 2, i lov om maritime uddannelser.

Uanset om der er tale om egentlig eller uegentlig sammenlægning vil den nye eller den fortsættende uddannelsesinstitution som udgangspunkt have udbudsret til alle de uddannelser, som de sammenlæggende institutioner var godkendt til at kunne udbyde. Der henvises til de almindelige bemærkninger, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 36 som fremsat, side 9, 10, 11, 12 og 13. Der skal dog i forbindelse med den konkrete ministergodkendelse af sammenlægningen træffes afgørelse om institutionernes udbudsret. Afgørelse om en uddannelsesinstitutionens udbudsret træffes i medfør af de gældende regler om godkendelse af uddannelsesudbud.

Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om uddannelsesinstitutionernes ansøgninger om institutionsakkreditering. Der kan enten træffes afgørelse om positiv institutionsakkreditering, betinget positiv institutionsakkreditering eller afslag på institutionsakkreditering, jf. § 8, stk. 1, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. En positiv in-

stitutionsakkreditering gælder i maksimalt 6 år, mens en betinget positiv institutionsakkreditering gælder i maksimalt 2 år. Ved afslag på institutionsakkreditering afgør Akkrediteringsrådet efter dialog med uddannelsesinstitutionen, hvornår uddannelsesinstitutionen igen kan anmode om institutionsakkreditering. Der henvises til lovens § 9, stk. 1, § 10, stk. 1, og § 11.

Ved sammenlægning af to eller flere uddannelsesinstitutioner er der ikke i dag fastsat regler, der tager stilling til den sammenlagte uddannelsesinstitutionens akkrediteringsmæssige status.

3.9.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med henblik på at skabe klarhed over den nye sammenlagte uddannelsesinstitutionens akkrediteringsmæssige status foreslås det, at ministeren træffer afgørelse herom i forbindelse med sammenlægningen.

Ved en egentlig sammenlægning af to eller flere uddannelsesinstitutioner, der hver især har gennemgået institutionsakkreditering, kan det være byrdefuldt for den nye sammenlagte uddannelsesinstitution at skulle gennemgå en ny institutionsakkreditering i umiddelbar forlængelse af sammenlægningen. Det foreslås på den baggrund, at ministeren får hjemmel til at træffe afgørelse om, at de sammenlæggende uddannelsesinstitutioners akkrediteringsmæssige status kan videreføres i en overgangsperiode.

Hvis de sammenlæggende uddannelsesinstitutioner ikke har den samme akkrediteringsmæssige status på tidspunktet for sammenlægningen, vil ministeren kunne træffe afgørelse om, at de enkelte uddannelsesinstitutioners akkrediteringsmæssige status videreføres efter sammenlægningen for så vidt angår de uddannelser og uddannelsesudbud, som uddannelsesinstitutionerne hver især udbød inden sammenlægningen. Hvis kun den ene uddannelsesinstitution er institutionsakkrediteret ved sammenlægningen, vil ministeren kunne beslutte, at denne institutionsakkreditering videreføres på samme vis.

Ved uegentlige sammenlægninger vil den fortsættende uddannelsesinstitutionens akkrediteringsmæssige status blive videreført efter sammenlægningen. Den opløste uddannelsesinstitutionens institutionsakkreditering kan dog videreføres, hvis uddannelsesinstitutionerne over for ministeren kan redegøre for og begrunde, at den opløste uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringssystem skal videreføres i en overgangsperiode efter sammenlægningen med henblik på, at der på sigt implementeres ét samlet kvalitetssikringssystem.

Det foreslås, at de akkrediteringsperioder, der var gældende for akkrediteringerne af de sammenlæggende uddannelsesinstitutioner, bortfalder ved sammenlægningen. Hvis ministeren træffer afgørelse om, at uddannelsesinstitutionernes akkrediteringsmæssige status kan videreføres, fastsættes det samtidig, hvornår den sammenlagte uddannelsesinstitution skal have gennemgået institutionsakkreditering.

Der kan eksempelvis være behov for at ændre på akkrediteringsperioden for en fortsættende uddannelsesinstitutionens institutionsakkreditering, hvis akkrediteringsperioden udlø-

ber kort tid, efter at sammenlægningen træder i kraft, og den fortsættende uddannelsesinstitution ikke vil kunne nå at dokumentere den opløste uddannelsesinstitutionens integration i den fortsættende uddannelsesinstitutionens organisation og kvalitetssikringssystem.

Som grundlag for ministerens afgørelse om den sammenlagte uddannelsesinstitutionens institutionsakkrediteringsmæssige status skal de sammenlæggende uddannelsesinstitutioner i ansøgningen om sammenlægning forholde sig til, hvordan den sammenlagte uddannelsesinstitution vil arbejde med sit kvalitetssikringssystem, når sammenlægningen er trådt i kraft. De sammenlæggende uddannelsesinstitutioner skal herunder indstille til ministeren, hvornår den sammenlagte uddannelsesinstitution bør gennemgå en institutionsakkreditering.

For at understøtte uddannelsesinstitutionens arbejde med at realisere én samlet organisation efter sammenlægningen foreslås det, at Akkrediteringsrådet skal have truffet afgørelse om institutionsakkreditering senest 5 år, efter sammenlægningen trådte i kraft. Dette understøtter, at uddannelsesinstitutionen så hurtigt som muligt begynder processen med reelt at implementere rammerne for den nye organisation, herunder et kvalitetssikringssystem, efter sammenlægningen.

Da ministerens afgørelse vedrører uddannelsesinstitutionernes institutionsakkreditering, herunder akkrediteringsperioden, foreslås det, at ministeren hører Akkrediteringsrådet, inden ministeren træffer afgørelse.

3.10. Kvalitetssikring af prøve- og eksamenssystemet indarbejdes i kriterier for institutionsakkreditering

3.10.1. Gældende ret

Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om institutionsakkreditering på baggrund af en række kriterier, som er fastlagt i bilag 1 til akkrediteringsbekendtgørelsen.

Det indgår bl.a. i kriterierne for institutionsakkreditering, at uddannelsesinstitutionerne skal have en formelt vedtaget kvalitetssikringssystem og -strategi for løbende sikring og udvikling af uddannelsernes og de enkelte udbuds kvalitet og relevans.

Kvalitetssikring af uddannelsesinstitutionernes prøve- og eksamenssystem indgår ikke efter gældende ret som en del af kriterierne for institutionsakkreditering.

3.10.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Regeringen nedsatte i 2015 et analyse- og udvalgsarbejde for et nyt censorsystem. Udvalget afgav sin rapport »Et fremtidssikret censorsystem« i januar 2017. Det var udvalgets opfattelse, at censorsystemets bidrag til og rolle i forhold til sikring af de videregående uddannelsers kvalitet burde nytænkes. Udvalget fandt, at man med fordel kunne skabe en tydeligere kobling mellem prøvesystemet og uddannelsesinstitutionernes eget arbejde med sikring og udvikling af uddannelsernes kvalitet og relevans, og at dette arbejde med fordel i højere grad kunne indgå i den danske model for akkreditering på institutionsniveau. Udvalget pegede på, at

dette blev understøttet af »Report on the External Review of the Danish Accreditation Institution« fra juli 2016, som var en international evaluering af Danmarks Akkrediteringsinstitution og institutionens virke. Evalueringen pegede på, at bedømmelse og eksamination af studerende er en del af den samlede læringsproces, og at dette derfor bør indgå som led i det samlede institutionelle kvalitetssikringsarbejde, og herunder være omfattet af den eksterne kvalitetssikring.

Udvalget anbefalede i forlængelse heraf centralt fastsatte regler om, at uddannelsesinstitutionernes prøve- og eksamenssystem indgår som et centralt element i akkrediteringen af uddannelsesinstitutionernes sikring af uddannelsernes kvalitet og niveau. Rapporten har været til høring hos en bred kreds af interessenter, herunder også de videregående uddannelsesinstitutioner.

Det foreslås på den baggrund, at kvalitetssikring af prøve- og eksamenssystemet skal være en del af kriterierne for institutionsakkreditering. Der følges hermed op på Censurudvalgets forslag herom. Det er hensigten, at ændringen af kriterierne skal indføres, når uddannelsesinstitutionerne påbegynder en institutionsakkreditering for anden gang. Det vurderes, at dette vil give uddannelsesinstitutionerne den fornødne tid til at implementere ændringen og afprøve den i praksis. Det er endvidere hensigten i akkrediteringsbekendtgørelsen at præcisere gældende ret, således at uddannelses- og forskningsministeren kan udtage en uddannelse med særlige kvalitetsmæssige udfordringer til en gennemgang på baggrund af en begrundet anmodning fra et censorformandskab.

Den foreslåede ændring vil ikke have konsekvenser for kravene til omfanget af censur og censur-systemets organisering.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om, at Danmarks Akkrediteringsinstitution kan indplacere ikke-offentligt anerkendte uddannelser i forhold til niveauerne i den danske kvalifikationsramme for livslang læring, forventes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser eller øvrige efterlevelseskonsekvenser for erhvervslivet. Med denne mulighed vil private uddannelsesudbydere få mulighed for at få foretaget en niveauvurdering af deres uddannelser mod betaling og efter nærmere angivne vurderingskriterier, som Danmarks Akkrediteringsinstitution skal fastsætte efter aftale med Undervisningsministeriet, Kulturministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet. Private uddannelsesudbydere vil i forbindelse med anmodning om en niveauvurdering skulle dokumentere, at deres uddannelser lever op til disse vurderingskriterier, herunder bl.a. krav til beskrevet læringsudbytte. Det er ikke muligt at angive, hvor mange private uddannelsesudbydere, der kan

forventes at ville benytte sig af muligheden for at få foretaget en niveauvurdering.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 26. juni 2017 til den 21. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatrådet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Akademikerne, Akadimirådet, Akademisk Arkitektforening, Akkrediteringsrådet, Arkitektskolen Aarhus, Byggeriets Uddannelser, Copenhagen Business School - Handelshøjskolen, Danish Institute for Study Abroad, Danish Society for Education and Business, Danmarks Akkrediteringsinstitution, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Forsknings- og Innovationspolitiske Råd, Danmarks Grundforskningsfond, Danmarks Innovationsfond, Danmarks Medie- og Journalisthøjskolen, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Arkitektur Center, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Kunstnerråd, Dansk Magisterforening, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Designere, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Handicaporganisationer, Danske Kunsthåndværkere og designere, Danske Landbrugsskoler, Danske Landskabsarkitekter, Danske Professionshøjskoler, Danske Regioner, Danske Revisorer – FSR, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter, Datatilsynet, DDA (Danish Design Association), de faglige udvalg for grundlæggende erhvervsrettede uddannelser, Den Nationale Videnskabetiske Komite, Designskolen Kolding, Det Centrale Handicapråd, Det Frie Forskningsråd, Det Kongelige Danske Videnskaberne Selskab, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering, Djøf, Erhvervsakademi Kolding, Erhvervsakademi Lillebælt, Erhvervsakademi Midt-Vest, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Syd-Vest, Erhvervsakademi Aarhus, Erhvervsakademiet Copenhagen Business Academy, Erhvervsakademiet Dania, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Fagligt Fælles Forbund, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Fiskeriskolen, Fredericia Maskinmesterskole, Frit Forum – Socialdemokratiske Studerende, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), GTS - Godkendt Teknologisk Service, Gymnasiernes bestyrelsesforening, Gymnasieskolernes Lærerforening, Gymnasieskolernes Rektorforening, Handelsskolernes Lærerforening (HL), HK/Kommunal, HK/Stat, Ingeniørforeningen, IDA, IT-Universitetet i København, KL, Kon-

servative Studerende, Kulturministeriets Rektorer (KUR), Københavns Erhvervsakademi, Københavns Maskinmesterskole, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsammenslutningen af Handelsskoleelever, Lederforeningen (VUC), Lederne, LO, Lægemedelindustriforeningen, Lærernes Centralorganisation, Lærerstuderendes Landskreds, Maritime Studerende Danmark, Marstal Navigationsskole, MARTEC, Frederikshavn, Maskinmestrenes forening, Nordisk Konservator Forbund, Nyborg Søfartsskole, Private gymnasier og studenterkurser, Professionshøjskolen Metropol, Professionshøjskolen UCC, Psykolognævnet, Pædagogstuderendes Landsammenslutning, Rederiforeningen af 2010, Rektorkollegiet for de kunstneriske og kulturelle uddannelser, Rektorkollegiet for de maritime uddannelser, Repræsentanter for de studerende på de maritime uddannelsesinstitutioner, Repræsentanter for forstanderne for de maritime institutioner, Repræsentanter for undervisere på de maritime institutioner, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet,

Rådet for de grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser, Rådet for Voksen- og Efteruddannelse, Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende, Sektorforskningens Direktørkollegium, SIMAC, Svendborg, Skagen Skipperskole, Skolelederforeningen, Skoleskibet Georg Stage, Studievalg Fyn, Studievalg København, Studievalg Midt- og Vestjylland, Studievalg Nordjylland, Studievalg Sjælland, Studievalg Syddjylland, Studievalg Østjylland, Svendborg Søfartsskole, Syddansk Universitet, Sygeplejestuderendes Landsammenslutning, Søfartens Ledere, Søværnet, Tekniq, Teknisk Landsforbund, Uddannelsesforbundet, Uddannelsesrådet for de maritime uddannelser, University College Lillebælt, University College Nordjylland, University College Sjælland, University College Syddanmark, VIA University College, Aalborg Universitet, Århus Maskinmesterskole, Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (Hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (Hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget om, at Danmarks Akkrediteringsinstitution kan indplacere ikke-offentligt anerkendte uddannelser i forhold til niveauerne i den danske kvalifikationsramme for livslang læring, forventes at have begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige forpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter de gældende regler skal alle otte maritime uddannelsesinstitutioner samt de to skoleskibe på Uddannelses- og Forskningsministeriets område gennemgå institutionsakkreditering, jf. § 1, stk. 1, 2. pkt., i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

Visse maritime uddannelsesinstitutioner udbyder ikke videregående uddannelser. Da kriterierne for institutionsakkreditering er udviklet med tanke på videregående uddan-

nelsesinstitutioner, lader kriterierne for institutionsakkreditering sig kun vanskeligt anvende i forhold til de maritime uddannelsesinstitutioner, der ikke udbyder videregående uddannelser.

Med den foreslåede ophævelse af lovens § 1, stk. 1, 2. pkt., vil de maritime uddannelsesinstitutioner, der ikke udbyder videregående uddannelser, ikke skulle gennemgå institutionsakkreditering.

Maritime uddannelsesinstitutioner, der ikke udbyder videregående uddannelser, vil fortsat være omfattet af uddannelses- og forskningsministerens tilsyn, jf. § 14 i lov om maritime uddannelser, herunder auditering i medfør af bekendtgørelse nr. 1373 af 16. december 2009 om godkendelse og kvalitetssikring m.v. af maritime uddannelser med henblik på fortsat opfyldelse af Danmarks forpligtelser i medfør af internationale konventioner på det maritime område med hensyn til uddannelsernes indhold og kvalitetsstyringen af maritime uddannelsesinstitutioner jf. bl.a. den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold (STCW-konventionen).

De maritime uddannelsesinstitutioner, der udbyder videregående uddannelser, vil være omfattet af reglerne i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner på samme måde som de øvrige videregående uddannelsesinstitutioner på Uddannelses- og Forskningsministeriets område. For de maritime uddannelsesinstitutioner, der udbyder uddannelser på både videregående og ikke-videregående niveau, vil institutionsakkrediteringen alene omfatte uddannelsesinstitutionens udbud af videregående uddannelser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.2.

Til nr. 2

Efter de gældende regler kan studenterrepræsentanterne højst sidde i 2 år i Akkrediteringsrådet fordelt på mindst to udpegningsperioder. Der henvises til § 4, stk. 5, 2. pkt., i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

Med den foreslåede ændring af § 4, stk. 5, 2. pkt., vil den enkelte studenterrepræsentant få mulighed for at sidde i Akkrediteringsrådet i højst 3 år. Studenterrepræsentanterne får bedre mulighed for at få erfaring med Akkrediteringsrådets arbejde og dermed også bedre mulighed for at bidrage til arbejdet i Akkrediteringsrådet.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.2.2.

Til nr. 3

I § 32 i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner er der fastsat regler om, at Akkrediteringsrådet udarbejder forslag til plan for institutionsakkreditering på baggrund af uddannelsesinstitutionernes ansøgning herom, og at der samtidig udarbejdes forslag til justering af planen for turnusakkreditering af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud. Planerne skal forelægges uddannelses- og forskningsministeren til godkendelse. Bestemmelsen er placeret i lovens kapitel 6, der indeholder bestemmelser om ikrafttræden og overgangsregler.

Det fremgår af bemærkningerne til § 32, at Akkrediteringsrådets plan for institutionsakkreditering skal sikre, at alle ministeriets uddannelsesinstitutioner har gennemført institutionsakkreditering inden 6 år fra lovens ikrafttræden, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 137 som fremsat, side 25. Lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner trådte i kraft den 1. juli 2013. Dermed skal alle videregående uddannelsesinstitutioner, der er omfattet af loven, være institutionsakkrediteret senest den 1. juli 2019.

Bestemmelsen i § 32 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 19. Bestemmelsen vil blive indsat lovens i kapitel 2 som ny § 5 a. Dermed vil bestemmelsen komme til at stå i tilknytning til de bestemmelser, der bl.a. regulerer Akkrediteringsrådets sammensætning og øvrige opgaver. Bestemmelsen vil videreføre gældende ret uændret, hvorefter Akkrediteringsrådet skal udarbejde en plan for institutionsakkreditering i dialog med de uddannelsesinstitutioner, der har ansøgt om institutionsakkreditering. Akkrediteringsrådet forelægger planen for uddannelses- og forskningsministeren. Med ophævelsen af § 32 vil kravet om, at Akkrediteringsrådets plan for institutionsakkreditering skal sikre, at alle ministeriets uddannelsesinstitutioner har gennemført institutionsakkreditering inden 6 år fra lovens ikrafttræden, bortfalde.

Til nr. 4

Efter de gældende regler kan uddannelses- og forskningsministeren godkende sammenlægninger og spaltninger efter anmodning fra bestyrelserne for de uddannelsesinstitutioner, der ønsker sammenlægning eller spaltning. I de tilfælde, hvor bestyrelserne for de involverede uddannelsesinstitutioner ønsker sammenlægning, kan ministeren godkende, at en uddannelsesinstitution sammenlægges med en eller flere uddannelsesinstitutioner af samme type eller med andre i lovgivningen nærmere fastsatte videregående uddannelses- eller forskningsinstitutioner. For uddannelsesinstitutioner, der ikke hører under uddannelses- og forskningsministeren, sker godkendelsen efter forhandling med vedkommende minister. Der henvises til universitetslovens § 31, stk. 1 og 4, § 38, stk. 1 og 3, og § 39 i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser, § 31 a, stk. 1 og 3, i lov om medie- og journalisthøjskolen, § 36, stk. 1, og § 37 i lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser, § 15 b, stk. 1 og 3, i lov om videregående kunstneriske uddannelser og § 9 k, stk. 1 og 3, i lov om maritime uddannelser.

En sammenlægning kan indebære, at der enten etableres en ny uddannelsesinstitution, eller at en af de sammenlæggede uddannelsesinstitutioner bliver den fortsættende institution. Efter disse regler skal sammenlægning altså forstås som omfattende det, der efter principperne i selskabslovens kapitel 15 betegnes uegentlige eller egentlige fusioner. Det vil sige, at en af uddannelsesinstitutionerne videreføres som fortsættende institution (uegentlig sammenlægning), eller at begge uddannelsesinstitutioner opløses, og der dannes en ny fortsættende institution (egentlig sammenlægning). Der henvises til universitetslovens § 31, stk. 3, § 38, stk. 2, i lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser, § 31 a,

stk. 2, i lov om medie- og journalisthøjskolen, § 36, stk. 5, i lov om erhvervsakademier for videregående uddannelser, § 15 b, stk. 2, i lov om videregående kunstneriske uddannelser og § 9 k, stk. 2, i lov om maritime uddannelser.

Uanset om der er tale om egentlig eller uegentlig sammenlægning vil den nye eller den fortsættende uddannelsesinstitution som udgangspunkt have udbudsret til alle de uddannelser, som de sammenlæggende uddannelsesinstitutioner var godkendt til at kunne udbyde. Der henvises til de almindelige bemærkninger, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 36 som fremsat, side 9, 10, 11, 12 og 13. Der skal dog i forbindelse med den konkrete ministergodkendelse af sammenlægningen træffes afgørelse om uddannelsesinstitutionernes udbudsret. Afgørelse om en uddannelsesinstitutionens udbudsret træffes i medfør af de gældende regler om godkendelse af uddannelsesudbud.

Akkrediteringsrådet træffer afgørelse om uddannelsesinstitutionernes ansøgninger om institutionsakkreditering. Der kan enten træffes afgørelse om positiv institutionsakkreditering, betinget positiv institutionsakkreditering eller afslag på institutionsakkreditering, jf. § 8, stk. 1, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. En positiv institutionsakkreditering gælder i maksimalt 6 år, mens en betinget positiv institutionsakkreditering gælder i maksimalt 2 år. Ved afslag på institutionsakkreditering afgør Akkrediteringsrådet efter dialog med uddannelsesinstitutionen, hvornår uddannelsesinstitutionen igen kan anmode om institutionsakkreditering. Der henvises til lovens § 9, stk. 1, § 10, stk. 1, og § 11.

Ved sammenlægning af to eller flere uddannelsesinstitutioner er der ikke i dag fastsat regler, der tager stilling til den sammenlagte uddannelsesinstitutionens institutionsakkrediteringsmæssige status.

Med § 6 a, stk. 1, foreslås det, at ministeren skal træffe afgørelse om den sammenlagte uddannelsesinstitutionens akkrediteringsmæssige status i forbindelse med ministerens godkendelse af sammenlægningen. Der foreslås herunder fastsat hjemmel til, at ministeren kan beslutte, at de sammenlæggende uddannelsesinstitutioners akkrediteringsmæssige status kan videreføres i en overgangsperiode. Hvis uddannelsesinstitutionerne ikke har den samme akkrediteringsmæssige status på tidspunktet for sammenlægningen, vil ministeren ligeledes kunne træffe afgørelse om, at de sammenlæggende uddannelsesinstitutioners akkrediteringsmæssige status videreføres efter sammenlægningen for så vidt angår de uddannelser og uddannelsesudbud, som uddannelsesinstitutionerne inden sammenlægningen hver især udbød. Hvis kun den ene uddannelsesinstitution er institutionsakkrediteret ved sammenlægningen, vil ministeren kunne beslutte, at denne institutionsakkreditering videreføres på samme vis.

Ved uegentlige sammenlægninger vil den fortsættende uddannelsesinstitutionens akkrediteringsmæssige status blive videreført efter sammenlægningen. Den opløste uddannelsesinstitutionens institutionsakkreditering kan dog videreføres, hvis uddannelsesinstitutionerne over for ministeren kan redegøre for og begrunde, at den opløste uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringssystem skal videreføres i en overgangs-

periode efter sammenlægningen med henblik på, at der på sigt implementeres ét samlet kvalitetssikringssystem.

Da ministerens afgørelse vedrører uddannelsesinstitutionernes institutionsakkreditering, herunder akkrediteringsperioden, lægges der med forslaget op til, at ministeren hører Akkrediteringsrådet, inden ministeren træffer afgørelse.

Der kan således være behov for at ændre på akkrediteringsperioden for f.eks. den fortsættende uddannelsesinstitutionens institutionsakkreditering, f.eks. hvis akkrediteringsperioden udløber kort tid efter, at sammenlægningen træder i kraft, og den fortsættende uddannelsesinstitution ikke vil kunne nå at dokumentere den nedlagte uddannelsesinstitutionens integration i den fortsættende uddannelsesinstitutionens organisation og kvalitetssikringssystem.

Det foreslås med § 6 a, stk. 2, at de akkrediteringsperioder, der var gældende for akkrediteringerne af de sammenlagte uddannelsesinstitutioner, vil bortfalde ved sammenlægningen. Hvis ministeren træffer afgørelse om, at uddannelsesinstitutionernes akkrediteringsmæssige status kan videreføres, fastsættes det samtidig, hvornår den sammenlagte uddannelsesinstitution skal have gennemgået institutionsakkreditering.

Der kan eksempelvis være behov for at ændre på akkrediteringsperioden for en fortsættende uddannelsesinstitutionens institutionsakkreditering, hvis akkrediteringsperioden udløber kort tid efter, at sammenlægningen træder i kraft, og den fortsættende uddannelsesinstitution ikke vil kunne nå at dokumentere den opløste uddannelsesinstitutionens integration i den fortsættende uddannelsesinstitutionens organisation og kvalitetssikringssystem.

Som grundlag for ministerens afgørelse om den sammenlagte uddannelsesinstitutionens institutionsakkrediteringsmæssige status skal de sammenlæggende uddannelsesinstitutioner i ansøgningen om sammenlægning forholde sig til, hvordan den sammenlagte uddannelsesinstitution vil arbejde med sit kvalitetssikringssystem, når sammenlægningen er trådt i kraft. De sammenlæggende uddannelsesinstitutioner skal herunder indstille til ministeren, hvornår den sammenlagte uddannelsesinstitution bør gennemgå en institutionsakkreditering.

For at understøtte uddannelsesinstitutionens arbejde med at realisere én samlet organisation efter sammenlægningen lægges der med lovforslaget op til, at Akkrediteringsrådet skal have truffet afgørelse om institutionsakkreditering senest 5 år, efter sammenlægningen trådte i kraft. Dette understøtter, at uddannelsesinstitutionen så hurtigt som muligt begynder processen med reelt at implementere rammerne for den nye organisation, herunder et kvalitetssikringssystem, efter sammenlægningen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.9.2.

Til nr. 5

Efter de gældende regler er uddannelsesinstitutionernes arbejde med sikring og udvikling af prøver og eksamener,

herunder bedømmelsens kvalitet, ikke en del af det kvalitetsarbejde, der vurderes i en institutionsakkreditering.

Med den foreslåede ændring af § 8, *stk. 2*, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner skal kriterierne for institutionsakkreditering også omfatte kvalitetssikring af uddannelsesinstitutionens prøve- og eksamenssystem. Det følger heraf, at kvalitetssikring af prøve- og eksamenssystemet skal indarbejdes i kriterierne for institutionsakkreditering, jf. bilag 1 til akkrediteringsbekendtgørelsen.

Det betyder, at Danmarks Akkrediteringsinstitution som led i institutionsakkrediteringen, og hermed den eksterne vurdering af uddannelsesinstitutionernes arbejde med sikring og udvikling af uddannelsernes kvalitet og relevans, vil vurdere uddannelsesinstitutionernes arbejde med sikring af kvaliteten af prøver og eksamener som en del af den samlede vurdering af arbejdet med sikringen af uddannelsernes kvalitet og relevans.

Indarbejdelse af prøve- og eksamenssystemet i akkrediteringskriterierne vil bl.a. betyde, at uddannelsesinstitutionerne i deres arbejde med uddannelsernes kvalitet skal arbejde strategisk med anvendelsen af censur, herunder inddragelse af aftagercensorer, og anvende censorernes tilbagemeldinger systematisk i den løbende sikring af uddannelsernes og prøvernes kvalitet. Det vil også betyde, at uddannelsesinstitutionerne medvirker aktivt til, at eksamens- og prøvesystemet, herunder censur, understøtter uddannelsernes vidgrundlag, niveau, indhold og relevans.

Det er hensigten, at den foreslåede ændring af kriterierne skal indføres, når uddannelsesinstitutionerne påbegynder en institutionsakkreditering for anden gang.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.10.2.

Til nr. 6

Efter de gældende regler skal en uddannelsesinstitution ansøge Styrelsen for Forskning og Uddannelse om prækvalifikation, når uddannelsesinstitutionen ønsker at oprette en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud. Der henvises til § 18 i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. På baggrund af prækvalifikationen træffer ministeren afgørelse om godkendelse af den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud, jf. lovens § 21, stk. 1. Med en positiv institutionsakkreditering kan en uddannelsesinstitution oprette nye uddannelser eller nye uddannelsesudbud umiddelbart på baggrund af ministerens godkendelse, jf. lovens § 9, stk. 1. Dette gælder også for nye uddannelser eller nye uddannelsesudbud inden for et videnskabeligt område eller fagområde, hvor uddannelsesinstitutionen ikke tidligere har udbudt uddannelser.

Med en positiv institutionsakkreditering har Akkrediteringsrådet vurderet, at uddannelsesinstitutionen har et samlet kvalitetssikringssystem, der sikrer kvalitet og relevans i alle uddannelsesinstitutionens uddannelser og uddannelsesudbud, jf. lovens § 9. Når en uddannelsesinstitution skal udbyde en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud inden for et helt nyt videnskabeligt område eller nyt fagområde, skal

uddannelsesinstitutionen opbygge en ny del af sit kvalitetssikringssystem. Denne nye del af uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringssystem eksisterede ikke, da uddannelsesinstitutionen blev institutionsakkrediteret, og denne del af uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringssystem blev derfor heller ikke vurderet af Akkrediteringsrådet i forbindelse med institutionsakkrediteringen af uddannelsesinstitutionen.

I forbindelse med prækvalifikationen bliver der ikke foretaget en vurdering af uddannelsesinstitutionens muligheder for at sikre den nye uddannelse eller nye uddannelsesudbuds kvalitet, men derimod en vurdering af, om den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud er samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk hensigtsmæssigt, jf. lovens § 18, stk. 1, 2. pkt.

Med den foreslåede ændring af lovens § 9, *stk. 1, 1. pkt.*, vil en positiv institutionsakkreditering give mulighed for at oprette nye uddannelser og nye uddannelsesudbud inden for de videnskabelige områder eller fagområder, som uddannelsesinstitutionen udbød uddannelser inden for, da institutionsakkrediteringen blev påbegyndt. Det betyder, at en positiv institutionsakkrediteret uddannelsesinstitution som udgangspunkt kun kan oprette nye uddannelser eller nye uddannelsesudbud alene på baggrund af ministerens godkendelse i forlængelse af prækvalifikationen inden for videnskabelige områder eller fagområder, som uddannelsesinstitutionen udbød uddannelser eller uddannelsesudbud inden for, da institutionsakkrediteringen blev påbegyndt.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.3.2. samt bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8.

Til nr. 7

Det følger af bestemmelsen i lovens § 9, stk. 1, 3. pkt., at en positiv institutionsakkreditering maksimalt gælder i 6 år.

Det foreslås, at der i § 9, *stk. 1, 3. pkt.*, indsættes en henvisning til den foreslåede nye bestemmelse i lovens § 6 a, stk. 2, jf. dette lovforslags § 1, nr. 4. Denne henvisning vil betyde, at fristen for en institutionsakkreditering på maksimalt 6 år fraviges i en situation, hvor to eller flere uddannelsesinstitutioner sammenlægges. Med den foreslåede bestemmelse i § 6 a, stk. 2, vil fristen for, hvornår en uddannelsesinstitution skal institutionsakkrediteres, bortfalde ved en sammenlægning. Ministeren vil i forbindelse med godkendelse af en sammenlægning kunne træffe afgørelse om, at der fastsættes en frist på op til 5 år for, hvornår den sammenlagte uddannelsesinstitution senest skal have gennemgået institutionsakkreditering.

Til nr. 8

Efter de gældende regler, sker ministerens godkendelse af nye uddannelser og nye uddannelsesudbud for uddannelsesinstitutioner, der har påbegyndt en institutionsakkreditering, på betingelse af en positiv institutionsakkreditering eller en betinget positiv institutionsakkreditering og efterfølgende positiv uddannelsesakkreditering, jf. § 21, stk. 2 og 3, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

Den foreslåede ændring af § 9, *stk. 2, 2. pkt.*, er en konsekvens af den foreslåede ændring af lovens § 21, stk. 2, jf.

lovforslagets § 1, nr. 13, hvorefter uddannelsesinstitutionerne får mulighed for at vælge, at ministerens godkendelse skal betinges af en uddannelsesakkreditering i stedet for en positiv institutionsakkreditering.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.5.2.

Til nr. 9

Efter de gældende regler kan en positivt institutionsakkrediteret uddannelsesinstitution oprette nye uddannelser eller nye uddannelsesudbud inden for nye videnskabelige områder eller nye fagområder alene på baggrund af ministerens godkendelse i forlængelse af prækvalifikationen, jf. § 9, stk. 1, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 9, stk. 4, hvorefter ministeren – hvis en positivt institutionsakkrediteret uddannelsesinstitution ønsker at oprette en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud inden for et videnskabeligt område eller fagligt område, som uddannelsesinstitutionen ikke udbød uddannelser inden for, da institutionsakkrediteringen blev påbegyndt – vil kunne træffe afgørelse om, at godkendelsen sker under forudsætning af, at den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud opnår en positiv afgørelse i forhold til fastsatte kriterier for uddannelsens kvalitet.

Med forslaget lægges der op til en procedure, hvorefter ministeren vil have mulighed for at godkende den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud på det foreliggende grundlag eller i stedet vil kunne beslutte, at den nye uddannelse eller det nye udbud skal underkastes en særlig vurdering i forhold til fagmiljøet. Hvis ministeren beslutter, at den nye uddannelse eller det nye udbud skal gennemgå en særlig vurdering, er ministerens godkendelse først endelig, når Akkrediteringsrådet har truffet en positiv afgørelse i forhold til fastsatte kriterier for uddannelsens kvalitet.

Det foreslås desuden, at der indsættes et nyt § 9, stk. 5, hvorefter ministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for godkendelsen af sådanne nye uddannelser og nye uddannelsesudbud. Det forventes, at ministeren i akkrediteringsbekendtgørelsen vil fastsætte regler om, i hvilke tilfælde ministeren træffer afgørelse om, at godkendelsen sker under forudsætning af, at den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud skal opnå en positiv afgørelse i forhold til ét eller flere kriterier for uddannelsens kvalitet. Det kan f.eks. være hvor tæt faglig sammenhæng, der er mellem den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud, inden for et nyt videnskabeligt område eller nyt fagligt område, og uddannelsesinstitutionens øvrige uddannelser og uddannelsesudbud.

Det forventes desuden, at ministeren vil fastsætte regler om, at Akkrediteringsrådet – i tilfælde hvor den nye uddannelse eller det nye udbud skal underkastes en særlig vurdering i forhold til fagmiljøet – træffer afgørelse i forhold til ét eller flere kriterier for den nye uddannelses eller det nye uddannelsesudbuds kvalitet, og at Danmarks Akkrediteringsinstitution udarbejder en vurdering, der skal ligge til grund for Akkrediteringsrådets afgørelse.

Det forventes endvidere, at ministeren herunder vil fastsætte regler om, at Akkrediteringsrådets afgørelse skal tage udgangspunkt i kriterium II i kriterierne for uddannelsesakkreditering i bilag 2 til akkrediteringsbekendtgørelsen, som vedrører uddannelsens tilknytning til det videngrundlag, der følger af reglerne for uddannelsen.

Ministerens forventes herudover at ville fastsætte regler for Akkrediteringsrådets afgørelse, herunder at afgørelsen enten kan være positiv, hvis Akkrediteringsrådet finder, at den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud lever op til ét eller flere kriterier for uddannelsens kvalitet, eller negativ, hvis Akkrediteringsrådet finder, at den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud ikke lever op til de fastsatte kriterier.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.3.2.

Til nr. 10

Efter de gældende regler kan Akkrediteringsrådet give en uddannelsesinstitution en betinget positiv akkreditering, hvis Akkrediteringsrådet vurderer, at hovedparten af uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringssystem er velbeskrevet, velargumenteret og fungerer rimeligt i praksis, men at der er mindre velfungerende områder, som kræver opfølgning. Akkrediteringsrådet skal senest 2 år efter afgørelsen om betinget positiv institutionsakkreditering have truffet en ny afgørelse om institutionsakkreditering, der alene følger op på de mangler ved uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringssystem og dets funktion i praksis, der blev konstateret i afgørelsen om betinget positiv institutionsakkreditering. Der henvises til § 10, stk. 1 og 2, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

Det foreslås, at lovens § 10, stk. 1, 2. pkt., ændres således, at Akkrediteringsrådet får mulighed for at forlænge den periode, hvor den betingede positive institutionsakkreditering gælder, til maksimalt 3 år.

Akkrediteringsrådets afgørelse, der følger op på den betingede positive institutionsakkreditering, skal fortsat alene forholde sig til de kriterier for institutionsakkreditering, som uddannelsesinstitutionen ikke levede op til ved afgørelsen om betinget positiv institutionsakkreditering, jf. lovens § 10, stk. 2, 2. pkt.

I forbindelse med den foreslåede ændring af § 10, stk. 1, 2. pkt., foreslås der desuden indsat en henvisning til den nye bestemmelse i lovens § 6 a, stk. 2, jf. dette lovforslags § 1, nr. 4. Med den foreslåede bestemmelse i § 6 a, stk. 2, vil fristen for, hvornår en uddannelsesinstitution skal institutionsakkrediteres, bortfalde ved en sammenlægning. Ministeren vil i forbindelse med godkendelse af en sammenlægning af uddannelsesinstitutioner kunne træffe afgørelse om, at der fastsættes en frist på op til 5 år for, hvornår den nye sammenlagte uddannelsesinstitution senest skal have gennemgået institutionsakkreditering. Den foreslåede frist på maksimalt 3 år for genakkreditering af en uddannelsesinstitution, der er betinget positivt institutionsakkrediteret, vil således kunne fraviges i en sammenlægningssituation. Det bemærkes, at der i en sådan situation ikke alene vil skulle ske en

genakkreditering, der følger op på de kritisable forhold, der førte til den betinget positive institutionsakkreditering, men at den nye sammenlagte uddannelsesinstitution skal gennemgå en fuld institutionsakkreditering.

Hvis de sammenlæggende uddannelsesinstitutioner i forbindelse med ansøgningen om sammenlægning har anmodet Akkrediteringsrådet om at opdele institutionsakkrediteringen af den sammenlagte uddannelsesinstitution, skal der ligeledes altid gennemføres en fuld institutionsakkreditering af uddannelsesinstitutionen som helhed senest 5 år, efter sammenlægningen trådte i kraft. Dette gælder, uanset om den ene eller begge dele af den opdelte institutionsakkreditering måtte resultere i en afgørelse om betinget positiv institutionsakkreditering. Der skal således heller ikke i denne situation gennemføres en genakkreditering, der følger op på de kritisable forhold, der førte til den betinget positive institutionsakkreditering.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.4.2 og 3.9.2.

Til nr. 11

Den gældende bestemmelse i § 11, stk. 1, 1. pkt., i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner indeholder en henvisning til lovens § 32.

Med lovforslagets § 1, nr. 19, foreslås det, at bestemmelsen i § 32 bliver ophævet. Med lovforslagets § 1, nr. 3, foreslås bestemmelsen indsat i loven som ny § 5 a.

Det vil derfor være nødvendigt at foretage en konsekvensændring i lovens § 11, stk. 1, 1. pkt., således at der i denne bestemmelse ikke længere henvises til § 32, men i stedet til § 5 a.

Til nr. 12

Det følger af § 11, stk. 2, 1. pkt., i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, at Akkrediteringsrådet efter dialog med en uddannelsesinstitution, der har fået afslag på institutionsakkreditering, afgør, hvornår uddannelsesinstitutionen igen kan anmode om institutionsakkreditering.

Det foreslås, at der i lovens § 11, stk. 2, 1. pkt., indsættes en henvisning til den nye bestemmelse i lovens § 6 a, stk. 2, jf. dette lovforslags § 1, nr. 4. Ministeren vil efter den foreslåede bestemmelse i § 6 a, stk. 2, i forbindelse med godkendelse af en sammenlægning af to eller flere uddannelsesinstitutioner kunne træffe afgørelse om, at der fastsættes en frist på op til 5 år for, hvornår den nye sammenlagte uddannelsesinstitution senest skal have gennemgået institutionsakkreditering. Hermed kan der i en sammenlægningssituation ske en fravigelse af Akkrediteringsrådets afgørelse om, hvornår en uddannelsesinstitution, der har fået afslag på institutionsakkreditering, igen kan anmode om institutionsakkreditering.

Til nr. 13

Efter de gældende regler sker ministerens godkendelse af nye uddannelser og nye uddannelsesudbud for uddannelsesinstitutioner, der har påbegyndt en institutionsakkreditering,

på betingelse af en positiv institutionsakkreditering eller en betinget positiv institutionsakkreditering og efterfølgende positiv uddannelsesakkreditering, jf. § 21, stk. 2 og 3, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

Den foreslåede nyaffattelse af lovens § 21, stk. 2, er en delvis videreførelse af gældende ret, hvorefter godkendelsen af nye uddannelser eller nye uddannelsesudbud for uddannelsesinstitutioner, der har påbegyndt en institutionsakkreditering, sker under forudsætning af en efterfølgende positiv institutionsakkreditering. Godkendelsen vil i givet fald ske under den forudsætning, at uddannelsesinstitutionen inden for en nærmere fastsat tidsramme har opnået positiv institutionsakkreditering, og uddannelsen og uddannelsesudbuddet vil først kunne oprettes, når akkrediteringsafgørelsen foreligger. Såfremt uddannelsesinstitutionen alene opnår en betinget positiv institutionsakkreditering, behandles en foreløbigt godkendt uddannelse eller uddannelsesudbud efter reglerne i lovens § 21, stk. 3.

Med nyaffattelsen foreslås bestemmelsens anvendelsesområde desuden udvidet. Dette vil indebære, at det fremadrettet vil blive muligt for en uddannelsesinstitution at vælge, om oprettelse af en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud skal afvente udfaldet af institutionsakkrediteringen eller i forbindelse med ministerens godkendelse vælge, at ministerens godkendelse gøres betinget af en positiv uddannelsesakkreditering. Uddannelsesinstitutionen vil hermed få mulighed for at vælge mellem at få uddannelsen uddannelsesakkrediteret eller at afvente den samlede institutionsakkreditering af uddannelsesinstitutionen, når en ny uddannelse eller et nyt uddannelsesudbud skal godkendes. Forslaget vil omfatte de uddannelsesinstitutioner, der ikke er positivt institutionsakkrediteret, og som har påbegyndt en institutionsakkrediteringsproces, herunder uddannelsesinstitutioner, der tidligere er blevet betinget positivt institutionsakkrediteret eller har fået afslag på institutionsakkreditering.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.5.2.

Til nr. 14

Det fremgår af § 21, stk. 1, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, at ministeren på baggrund af prækvalifikation træffer afgørelse om godkendelse af nye uddannelser eller nye uddannelsesudbud. Der er efter de gældende regler ingen begrænsning for, hvor længe en godkendelse er gældende, selvom uddannelsen eller uddannelsesudbuddet ikke udbydes, eller der ikke er indskrevet aktive studerende på uddannelsen eller uddannelsesudbuddet.

Med den foreslåede bestemmelse i § 23 a, stk. 1, vil uddannelsesinstitutionens ret til at udbyde en uddannelse eller et uddannelsesudbud bortfalde, hvis uddannelsen eller uddannelsesudbuddet ikke har været udbudt af uddannelsesinstitutionen, eller hvis der ikke har været indskrevet aktive studerende på uddannelsen eller uddannelsesudbuddet, inden for de seneste 5 år, dvs. studerende, der har gennemført studieaktiviteter i form af f.eks. deltagelse i undervisning, praktik eller prøver.

Med den foreslåede bestemmelse i § 23 a, stk. 2, skal uddannelsesinstitutionen ansøge om prækvalifikation af uddannelsen eller uddannelsesudbuddet, jf. lovens § 18, såfremt uddannelsesinstitutionen ønsker at udbyde uddannelsen eller uddannelsesudbuddet igen, og der ikke inden for de seneste 5 år har været indskrevet aktive studerende, dvs. studerende, der har gennemført studieaktiviteter i form af f.eks. deltagelse i undervisning, praktik eller prøver.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.6.2.

Til nr. 15

Danmarks Akkrediteringsinstitution kan i dag foretage akkreditering af danske offentligt anerkendte uddannelsesinstitutioners udbud af offentligt anerkendte uddannelser i udlandet eller uddannelsesakkreditering af institutionsakkrediterede uddannelsesinstitutioners uddannelser, jf. § 24, stk. 1, og § 25 i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

Med bestemmelsen i *stk. 1* foreslås det, at Danmarks Akkrediteringsinstitution får mulighed for at foretage vurderinger af private uddannelser til brug for andre myndigheders sagsbehandling. Private uddannelser dækker over uddannelser, der udbydes af private uddannelsesudbydere.

Bestemmelsen tager blandt andet sigte på, at opgaven med at vurdere private uddannelser, som Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) i dag foretager for Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte i forbindelse med afgørelser om, hvorvidt private uddannelser skal give ret til SU, fremadrettet ønskes overført Danmarks Akkrediteringsinstitution.

EVA har til brug for vurderingerne i forhold til SU udarbejdet et koncept (rammer og kriterier). Dermed er der åbenhed om, hvilke kriterier de private uddannelser vurderes på baggrund af. Forslaget vil indebære, at der skal udarbejdes nye koncepter i samarbejde med de relevante myndigheder for de vurderinger, som Danmarks Akkrediteringsinstitution skal foretage inden for rammerne af indtægtsdækket virksomhed.

Ud over vurderinger i forhold til SU kan der være andre tilfælde, hvor myndigheder kunne have behov for en vurdering af private uddannelser til brug for deres sagsbehandling. Det følger heraf, at Danmarks Akkrediteringsinstitution kan indgå en aftale med disse myndigheder om, at de skal foretage konkrete vurderinger på baggrund af koncepter udarbejdet i samarbejde med den konkrete myndighed.

Det foreslås desuden, at Danmarks Akkrediteringsinstitution får mulighed for at indplacere ikke-offentligt anerkendte uddannelser i forhold til niveauerne i den danske kvalifikationsramme for livslang læring. Med ikke-offentligt anerkendte uddannelser menes uddannelser, som udbydes af uddannelsesinstitutioner, der ikke er institutionsakkrediteret og uddannelser, der ikke er uddannelsesakkrediteret, jf. kapitel 3 i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. Derudover dækker ikke-offentligt anerkendte uddannelser over uddannelser, der ikke er godkendt af undervis-

ningsministeren, kulturministeren eller uddannelses- og forskningsministeren.

Udbydere af ikke-offentligt anerkendte uddannelser, vil dermed få mulighed for at ansøge om at få vurderet niveauet af deres uddannelser. Uddannelserne vil i den forbindelse blive vurderet i forhold til kriterier, der er fastlagt af akkrediteringsinstitutionen under hensyntagen til Rådets henstilling af 22. maj 2017 om den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring. Der lægges med forslaget op til, at Danmarks Akkrediteringsinstitution skal udarbejde et koncept, der indeholder vurderingskriterier og en procesbeskrivelse for vurderingen efter aftale med Undervisningsministeriet, Kulturministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet.

Det kan blandt andet være relevant at fastsætte kriterier, der stiller krav om, at den pågældende uddannelse har et beskrevet læringsudbytte og videngrundlag, herunder at uddannelsen ikke er konfessionelt eller politisk baseret, at der skal være en vis studiebelastning og arbejdsmarkedsrelevans, og at der skal have været et vist gennemløb af studerende. Det kan endvidere være relevant, at der stilles krav om, at uddannelsen gennemgår løbende kvalitetssikring, herunder løbende intern evaluering.

En niveauintplacering i den danske kvalifikationsramme for livslang læring vil ikke være ensbetydende med en offentlig anerkendelse af den pågældende uddannelse, men vil alene signalere, at den pågældende uddannelse har et vist valideret niveau, ligesom der ikke vil være knyttet rettighe-der til vurderingen, f.eks. i form af krav på merit eller adgang til optagelse på offentligt anerkendte uddannelser.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 2*, at Danmarks Akkrediteringsinstitution får mulighed for at påtage sig opgaver som kvalitetssikringsoperatør uden for Danmark. Myndigheder, uddannelsesinstitutioner m.v. i udlandet vil dermed kunne drage nytte af Danmark Akkrediteringsinstitutionens kompetencer som kvalitetssikringsoperatør, hvis de ønsker at foretage vurderinger af uddannelser eller uddannelsesinstitutioners kvalitet og relevans. I forhold til spørgsmålet om betaling henvises til lovforslagets § 1, nr. 16.

Danmarks Akkrediteringsinstitution kunne f.eks. være operatør i Grønland, hvis de grønlandske myndigheder ønskede at få deres uddannelser eller uddannelsesinstitutioner vurderet, uden at skulle oprette en kvalitetssikringsoperatør fra bunden. Den endelige godkendelse af disse uddannelser ville dog skulle foretages af de grønlandske myndigheder inden for rammer fastsat af de grønlandske myndigheder.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.7.2.

Til nr. 16

Efter § 27, stk. 3, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner udføres akkreditering af danske offentligt anerkendte uddannelsesinstitutioners udbud af of-

fentligt anerkendte uddannelser i udlandet eller uddannelsesakkreditering af institutionsakkrediterede uddannelsesinstitutioners uddannelser som indtægtsdækket virksomhed. Det er således den enkelte uddannelsesinstitution, der ønsker at få foretaget en sådan akkreditering, der finansierer aktiviteten ved egenbetaling.

Det er en forudsætning for, at en myndighed kan udføre aktiviteter som indtægtsdækket virksomhed, at der er hjemmel til aktiviteten på bevillingslov eller anden lov, jf. Budgetvejledning 2016, pkt. 2.6.8.1.

Det foreslås med bestemmelsen i § 27, stk. 4, at Danmarks Akkrediteringsinstitutions vurderinger efter den foreslåede § 26 a, stk. 1, og opgaver i udlandet som kvalitetssikringsoperatør efter den foreslåede § 26 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, skal ske inden for rammerne af indtægtsdækket virksomhed. Det betyder, at de relevante myndigheder eller private uddannelsesudbydere m.v. skal betale for at få udført disse vurderinger og opgaver.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.7.2.

Til nr. 17

Den gældende bestemmelse om adgang til at klage over Akkrediteringsrådets afgørelser er fastsat i § 28, stk. 2, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. Det fremgår af bestemmelsen, at retlige spørgsmål ved Akkrediteringsrådets afgørelser af parterne kan indbringes for Styrelsen for Universiteter og Internationalisering.

Ministeren har efter lovens § 29, stk. 1, bl.a. adgang til at delegere de beføjelser, der efter loven er tillagt ministeren, til en myndighed under ministeriet. Ministeren kan herunder afskære klageadgangen til ministeriet, jf. lovens § 29, stk. 2.

Som følge af omorganiseringer på Uddannelses- og Forskningsministeriets område eksisterer Styrelsen for Universiteter og Internationalisering ikke længere. Den tidligere styrelses opgaver i relation til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner varetages i dag som udgangspunkt af Styrelsen for Forskning og Uddannelse.

Lovens § 28, stk. 2, foreslås ændret, således kompetencen til at behandle klager over retlige spørgsmål ved Akkrediteringsrådets afgørelser i loven ikke tillægges en bestemt styrelse, men overføres til uddannelses- og forskningsministeren med henblik på at skabe fleksibilitet i opgavevaretagelsen og harmonisere klagebestemmelsen med øvrige klagebestemmelser i lovgivningen på ministeriets område. Ministeren vil herefter kunne delegere kompetencen til at behandle klager over Akkrediteringsrådets afgørelser til en myndighed under ministeriet. Ministeren påtænker at delegere klagesagsbehandlingen til Styrelsen for Forskning og Uddannelse og herunder fastsætte, at styrelsens afgørelser ikke kan indbringes for ministeren, jf. lovens § 29, stk. 2.

Til nr. 18

Lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, jf. lov nr. 601 af 12. juni 2013, trådte i kraft den 1. juli 2013. Udbudsgodkendelser, som frem til ikrafttrædel-

sen, blev givet til de erhvervsrettede videregående uddannelsesinstitutioner i medfør af lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsuddannelser eller i medfør af lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne, var tidsbegrænsede. Det følger af § 31, stk. 3, i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, at disse tidsbegrænsninger bortfalder ved lovens ikrafttrædelse.

I medfør af § 7 i den tidligere akkrediteringslov, jf. lov nr. 294 af 27. marts 2007 om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser, der blev ophævet ved § 30, stk. 2, i lov nr. 601 af 12. juni 2013, blev afgørelser om positiv akkreditering af universitetsuddannelser givet for en begrænset tidsperiode på op til 7 år. Disse tidsbegrænsninger blev ikke ophævet ved ikrafttrædelsen af lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

Det foreslås med § 31, stk. 4, at for afgørelser om positiv akkreditering truffet i medfør af lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser bortfalder tidsbegrænsningen for akkrediteringen.

Det betyder, at de tidsbegrænsninger, der ikke allerede er udløbet, vil bortfalde. Med ændringen ensrettes reglerne for tidsbegrænsning for afgørelser om udbudsgodkendelser for de erhvervsrettede videregående uddannelser og universitetsuddannelserne.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.8.2.

Til nr. 19

Bestemmelsen i § 32 i lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, der i dag er placeret i lovens kapitel 6, foreslås med lovforslagets § 1, nr. 3, indsat i lovens kapitel 2 som ny § 5 a.

Som en konsekvens heraf foreslås den gældende bestemmelse i § 32 ophævet.

Det fremgår af bemærkningerne til § 32, at Akkrediteringsrådets plan for institutionsakkreditering skal sikre, at alle ministeriets uddannelsesinstitutioner har gennemført institutionsakkreditering inden 6 år fra lovens ikrafttræden, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 137 som fremsat, side 25. Med den foreslåede ophævelse af § 32 vil kravet om, at Akkrediteringsrådets plan for institutionsakkreditering skal sikre, at alle ministeriets uddannelsesinstitutioner har gennemført institutionsakkreditering inden 6 år fra lovens ikrafttræden bortfalde.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, der ændres med dette lovforslag, gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Derfor skal denne lov heller ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 601 af 12. juni 2013 om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, som ændret ved lov nr. 274 af 25. marts 2015, foretages følgende ændringer:

§ 1. Loven gælder for akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser og for akkreditering af disse uddannelsesinstitutioners uddannelser. Loven gælder endvidere for akkreditering af de maritime uddannelsesinstitutioner.

Stk. 2. ---

§ 4. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Akkrediteringsrådets formand og medlemmer kan højst sidde i rådet i 8 år fordelt på mindst to udpegningsperioder. Dog kan medlemmerne udpeget efter indstilling fra de studerende, jf. stk. 3, højst sidde i rådet i 2 år fordelt på mindst to udpegningsperioder. Hvis formanden eller et medlem afgår inden periodens udløb, udpeges en afløser efter stk. 2 og 3. I forbindelse med udpegningen tages stilling til udpegningsperiodens længde, jf. 1. pkt.

1. § 1, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

2. I § 4, *stk. 5, 2. pkt.*, ændres »2 år« til: »3 år«.

3. Efter § 5 indsættes i *kapitel 2*:

§ 5 a. Akkrediteringsrådet udarbejder et forslag til plan for institutionsakkreditering på baggrund af uddannelsesinstitutionernes ansøgning herom. Samtidig udarbejdes forslag til justering af planen for turnusakkreditering af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud. Planerne forelægges uddannelses- og forskningsministeren til godkendelse.«

4. Efter § 6 indsættes:

§ 8. ---

Stk. 2. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter regler om proceduren for institutionsakkreditering, herunder kriterier for institutionsakkreditering med fokus på kvalitet og relevans.

§ 9. En positiv institutionsakkreditering giver mulighed for at oprette nye uddannelser og nye uddannelsesudbud, når disse er prækvalificeret og godkendt, jf. §§ 18 og 21, og foretage justering af eksisterende uddannelser. Oprettelse af nye uddannelser og uddannelsesudbud og justeringer af eksisterende uddannelser skal ske i overensstemmelse med uddannelsesinstitutionens kvalitetssikringspolitik og strategi. En positiv institutionsakkreditering gælder i maksimalt 6 år.

Stk. 2. Uddannelsesinstitutioner, der har påbegyndt en institutionsakkreditering, har ligeledes de i stk. 1, 1. pkt., angivne muligheder. Nye uddannelser og uddannelsesudbud kan dog først oprettes og udbydes, når uddannelsesinstitutionen har fået en positiv institutionsakkreditering.

Stk. 3. ---

»§ 6 a. Ved en sammenlægning af to eller flere uddannelsesinstitutioner træffer ministeren afgørelse om den sammenlagte uddannelsesinstitutionens akkrediteringsmæssige status. Ministeren kan herunder træffe afgørelse om, at de sammenlæggende uddannelsesinstitutioners akkrediteringsmæssige status videreføres i en overgangsperiode. Ministeren hører Akkrediteringsrådet, inden der træffes afgørelse.

Stk. 2. Tidsfristen for, hvornår en uddannelsesinstitution skal institutionsakkrediteres, bortfalder ved en sammenlægning. Ministeren fastsætter, hvornår den sammenlagte uddannelsesinstitution skal gennemgå institutionsakkreditering, dog senest 5 år efter sammenlægningen.«

5. I § 8, *stk. 2*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Kriterierne for institutionsakkreditering omfatter også kvalitetssikring af uddannelsesinstitutionens prøve- og eksamenssystem.«

6. I § 9, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »nye uddannelser og nye uddannelsesudbud«: »inden for de videnskabelige områder eller fagområder, som uddannelsesinstitutionen udbød uddannelser inden for, da institutionsakkrediteringen blev påbegyndt«.

7. I § 9, *stk. 1, 3. pkt.*, indsættes efter »6 år«: », jf. dog § 6 a, *stk. 2*«.

8. I § 9, *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter »institutionsakkreditering«: »eller en positiv uddannelsesakkreditering«.

9. I § 9 indsættes som *stk. 4* og 5:

»*Stk. 4.* Vil en uddannelsesinstitution oprette nye uddannelser og nye uddannelsesudbud inden for videnskabelige områder eller fagområder, som uddannelsesinstitutionen ikke udbød uddannelser inden for, da institutionsakkrediteringen blev påbegyndt, kan uddannelses- og

§ 10. En betinget positiv institutionsakkreditering medfører, at alle nye uddannelser og uddannelsesudbud skal uddannelsesakkrediteres før oprettelsen. Akkrediteringsrådet fastlægger, hvor længe den betinget positive institutionsakkreditering gælder, dog maksimalt 2 år. Uddannelsesinstitutionen kan foretage justering af eksisterende uddannelser.

Stk. 2-3. ---

§ 11. Et afslag på institutionsakkreditering medfører, at uddannelsesinstitutionen ikke kan oprette nye uddannelser eller uddannelsesudbud, og at eksisterende uddannelser skal uddannelsesakkrediteres efter en turnusplan, jf. § 32. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan dog efter en konkret vurdering dispensere herfra. Uddannelsesinstitutionen kan foretage justering af eksisterende uddannelser.

Stk. 2. Akkrediteringsrådet afgør efter dialog med uddannelsesinstitutionen, hvornår uddannelsesinstitutionen igen kan anmode om institutionsakkreditering. En fornyet ansøgning om institutionsakkreditering behandles efter reglerne i § 8.

§ 21. ---

Stk. 2. For uddannelsesinstitutioner, der har påbegyndt en institutionsakkreditering, sker godkendelsen under forudsætning af en efterfølgende positiv institutionsakkreditering.

Stk. 3-4. ---

forskningsministeren træffe afgørelse om, at godkendelsen af nye uddannelser og nye uddannelsesudbud sker under forudsætning af, at den nye uddannelse eller det nye uddannelsesudbud opnår en positiv afgørelse i forhold til kriterier for uddannelsens kvalitet.

Stk. 5. Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier for uddannelsens kvalitet der skal anvendes ved afgørelsen efter stk. 4.«

10. I § 10, stk. 1, 2. pkt., ændres »2 år« til: »3 år, jf. dog § 6 a, stk. 2«.

11. I § 11, stk. 1, 1. pkt., ændres »jf. § 32« til: »jf. § 5 a«.

12. I § 11, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »institutionsakkreditering«: », jf. dog § 6 a, stk. 2«.

13. § 21, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. For uddannelsesinstitutioner, der har påbegyndt en institutionsakkreditering, sker godkendelsen under forudsætning af en efterfølgende positiv institutionsakkreditering eller en efterfølgende betinget positiv institutionsakkreditering samt en uddannelsesakkreditering. Uddannelsesinstitutionen kan anmode ministeren

om, at godkendelsen sker på betingelse af en positiv uddannelsesakkreditering i stedet for en positiv institutionsakkreditering.«

14. Efter § 23 indsættes:

»§ 23 a. En uddannelsesinstitutions ret til at udbyde en uddannelse eller et uddannelsesudbud bortfalder, hvis der ikke har været indskrevet studerende på uddannelsen eller uddannelsesudbuddet i 5 år.

Stk. 2. Ønsker uddannelsesinstitutionen at oprette en uddannelse eller et uddannelsesbud, hvor retten til at udbyde uddannelsen eller uddannelsesudbuddet er bortfaldet, jf. stk. 1, skal uddannelsesinstitutionen ansøge om prækvalifikation, jf. § 18.«

15. Efter § 26 indsættes før overskriften før § 27:

»§ 26 a. Danmarks Akkrediteringsinstitution kan foretage vurderinger af private uddannelser til brug for andre myndigheders sagsbehandling og af ikke-offentligt anerkendte uddannelsers niveau i forhold til kvalifikationsrammen for livslang læring.

Stk. 2. Danmarks Akkrediteringsinstitution kan påtage sig opgaver som kvalitetssikringsoperatør uden for Danmark.«

§ 27. ---

Stk. 2-3. ---

16. I § 27 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Danmarks Akkrediteringsinstitutions vurderinger efter § 26 a, stk. 1, og opgaver i udlandet som kvalitetssikringsoperatør efter § 26 a, stk. 2, udføres som indtægtsdækket virksomhed.«

§ 28. ---

Stk. 2. Klager over retlige spørgsmål ved Akkrediteringsrådets afgørelse kan af parterne indbringes for Styrelsen for Universiteter og Internationalisering, senest 14 dage efter at afgørelsen er meddelt parten. Styrelsen for Universiteter og Internationaliserings afgørelser i disse sager kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

17. I § 28, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »Styrelsen for Universiteter og Internationalisering« til: »uddannelses- og forskningsministeren« og i *2. pkt.* ændres »Styrelsen for Universiteter og Internationaliserings« til: »Ministerens«.

§ 31. ---

Stk. 2-3. ---

§ 32. Akkrediteringsrådet udarbejder et forslag til plan for institutionsakkreditering på baggrund af uddannelsesinstitutionernes ansøgning herom. Samtidig udarbejdes forslag til justering af planen for turnusakkreditering af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud. Planerne forelægges ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser til godkendelse.

18. I § 31 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* For afgørelser om positiv akkreditering truffet i medfør af lov om Akkrediteringsinstitutionen for videregående uddannelser bortfalder tidsbegrænsningen for akkrediteringen.«

§ 32 ophæves

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.